

Jezus Christus

als mens

en als God

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net/>

<http://www.bertha-dudde.info>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de Wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

- 5789 Uitleg over de missie van Jezus noodzakelijk
- 2289 God is de Liefde - Het mysterie van de liefde
- 5612 Het eerstgeschapen wezen - Drager van het licht - Afval van God
- 5800 De schepping van de mens - De zondeval
- 5421 De brug vanuit het rijk van licht is Jezus Christus
- 8750 Was de ziel van Jezus al voor de menswording van God geïncarneerd?
- 8353 De Messias, de Redder van de mensheid
- 6642 De ziel van Jezus
- 8586 Wat was het lichaam van Jezus?
- 4175 De knaap Jezus, God en mens
- 8486 Het leven van Jezus voor zijn leerjaren
- 3621 "Wie Mij ziet, ziet de Vader"
- 7056 De strijd van Jezus tegen de verzoeken
- 6985 De geestelijke missie van de mens Jezus
- 6088 Jezus was zich tevoren van Zijn werk bewust
- 8791 Goede Vrijdag (2)
- 7992 De vrije wil van de mens Jezus
- 5215 De liefde heeft het verlossingswerk volbracht
- 8185 De offerdood mocht niet tot geloof dwingen
- 1739 Verheerlijking van Jezus - "Mijn Vader en Ik zijn één"
- 7693 Verrijzenis en vergeestelijking van Jezus
- 8574 De vergeestelijking van het lichaam van Jezus
- 8189 De hemelvaart van Jezus Christus
- 8250 God en Jezus zijn één - De menswording van God
- 8422 Jezus is God
- 7031 "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde"
- 8587 De juiste uitleg van het verlossingswerk en de menswording van God
- 5844 Erkennen of afwijzen - Jezus Christus

BD.5789

14 oktober 1953

Uitleg over de missie van Jezus noodzakelijk

Er moet u mensen op de juiste manier opheldering worden gegeven, dan zult u ook niet de geloofsleren afwijzen die u worden voorgehouden over Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld.

Het probleem van Zijn menswording en Zijn dood aan het kruis is zo buitengewoon moeilijk te begrijpen wanneer het u alleen als historisch feit wordt voorgesteld, omdat voor u dan de handswijze van de mens Jezus onbegrijpelijk is, omdat u dan niet zult kunnen begrijpen wat er aan deze menswording en het sterven aan het kruis ten grondslag ligt en u dan geneigd bent een missie voor de gehele mensheid te betwisten. Maar wordt u naar waarheid de motivatie gegeven, dan zult u ook het verlossingswerk van Christus begrijpen en dan zult u zich daar anders tegenover instellen dan eerst.

Dat de mensen het weten daarover ontbreekt, ligt daaraan dat hun tot nu toe de waarheid onthouden zou zijn geworden. Het ligt er alleen aan dat de mensen zich zelf voor het in ontvangst nemen van dergelijk weten ongeschikt hebben gemaakt, dat ze het leven en sterven van Jezus des te meer zuiver werelds beschouwen, hoe onverschilliger ze zijn de waarheid daarover te vernemen.

Zodra God in een mens maar de geringste vraag daarover bespeurt, geeft Hij hem ook opheldering. Doch slechts zelden stelt een mens deze vraag en verlangt hij ernaar opheldering te verkrijgen over de mens Jezus die als God moet worden erkend.

En toch is het geloof daaraan absoluut noodzakelijk, wanneer de mens ook de zegen van het verlossingswerk wil ontvangen. Daarom geeft God de mensen opheldering die ze wel zouden kunnen aannemen wanneer ze serieus naar de waarheid zouden streven. God geeft wat de mensen uit zichzelf niet meer verlangen. Hij deelt dat uit waaraan de mensen gebrek hebben. Hij brengt hun een weten over dat met goede wil de mensen licht zou kunnen geven, dat voor hen inzicht betekent wanneer ze het maar aannemen.

Hij tracht voor de mensen Jezus' werk van liefde begrijpelijk te maken, dat het geen aardse of wereldse beweegredenen waren die de mens Jezus zo lieten leven en lijden en sterven, maar dat er een geestelijke oorzaak aan zijn leven op aarde ten grondslag lag: een onvoorstelbare nood van de zielen van de mensen af te

wenden die zich over eeuwige tijden uitstrekten en die alleen door de liefde van een mens kon worden opgeheven.

De mensen moeten weten hebben van de geestelijke oorzaak, wil het verlossingswerk van Jezus Christus juist worden gewaardeerd en de genade hiervan aangenomen. De mensen moeten weten dat ze een onvoorstelbaar kwellende toestand tegemoet gaan, wanneer ze Jezus Christus niet als Verlosser erkennen en dan ook niet tot de verlost behoren voor wie de mens Jezus Christus aan het kruis is gestorven. Ze moeten weten dat het niet hetzelfde is of ze Hem erkennen of niet. En om Hem te kunnen erkennen moeten ze met de waarheid bekend worden gemaakt. Ze moeten juist onderwezen worden door God zelf, wat de Mensenzoon bewoog een bovenmenselijk leed op zich te nemen dat eindigde met Zijn dood aan het kruis.

Amen

BD.2289

4 april 1942

God is de Liefde - Het mysterie van de liefde

Het grootste geheim is de liefde van God. En dit geheim is alleen te ontsluiten door de liefde. Dat wil zeggen: alleen de mens die zelf liefdadig is, is in staat de goddelijke liefde te begrijpen. Elke liefdevolle geestelijke gedachte is een uitstraling van God Die op zich Liefde is. En de bereidwilligheid zo'n gedachte aan te nemen, dat wil zeggen haar vanuit het hart waar ze geboren wordt naar de hersenen te leiden, haar dus in zekere zin zich eigen te maken, is de bereidheid deze uitstraling van Gods liefde te ontvangen. Want de bereidwilligheid van het hart is voorwaarde dat Gods liefde werkzaam wordt.

God is de Liefde. Dit is een mysterie en zal voor de mensen een mysterie blijven, zolang ze bij deze aarde horen en vaak ook nog in het hiernamaals. Want de liefde komt hun voor als een begrip waarmee een wezen in verbinding moet worden gebracht. De liefde schijnt hun een kenmerk toe van een wezen en toch is de Liefde het Wezen zelf. De Liefde is iets geestelijks dat niet de aard van het wezen begrijpelijk maakt, maar op zich iets wezenlijks is. De liefde is het goede, het goddelijke als het woord op mensen wordt toegepast, terwijl God zelf alleen als Liefde is voor te stellen, maar dit wordt alleen begrijpelijk voor de mensen die zelf van de liefde zo doordrongen zijn dat ze in het werkzaam zijn in liefde ook de nabijheid van God voelen. Want wat ze nu gewaar worden is weer alleen de liefde en toch zijn ze dicht bij God, omdat God en de Liefde één zijn.

Alles wat zich tot liefde vormt is in innige verbinding met God. Dat wil zeggen: het vormen tot liefde is een aanpassen van het tot nu toe onvolmaakte aan het volmaakte. De liefde is iets volmaakts. God is de Volmaaktheid, dus moeten de Liefde en God één zijn. Gebrek aan liefde is echter een graad van onvolmaaktheid. Het is ook een toestand van het van God verwijderd zijn, omdat God zonder liefde niet is voor te stellen. Daarom zal een in daden omzetten van de liefde steeds een geluksgevoel teweegbrengen. En dit is de nabijheid van God die ook de ziel voelbaar ervaart. Bijgevolg moet zich ook elk vergroot werkzaam zijn in liefde uiten in een vergroot gevoel van geluk, innerlijke vrede en een krachtig zelfbewustzijn, omdat dit alles goddelijk is, dat wil zeggen een bewijs is van Gods nabijheid die zich alleen op geestelijke wijze kan doen gevoelen, dus in gevoelens van de ziel, niet in het welbehagen van het lichaam.

De nabijheid van God wekt weer liefde op, want daar God op zich Liefde is, moet Zijn aanwezigheid zich weer uiten in een gevoel van liefde. En deze liefde stroomt weer naar God terug als haar Oorsprong. De tot liefde geworden mens - dat wil zeggen zijn ziel - verenigt zich met God. Liefde stroomt naar Liefde, en zo vindt de aaneensluiting plaats van het wezenlijke met het Oer-wezen dat op zich alleen Liefde is.

Amen

BD.5612

28 februari 1953

Het eerstgeschapen wezen - Drager van het licht - Afval van God

Uw menselijk verstand kan alleen tot een bepaalde graad deze diepe waarheid begrijpen, want het zuiver geestelijke kan alleen maar geestelijk verklaard worden. Deze verklaring wordt door de geest in u aangenomen en ook wel door de ziel tot het verstand geleid, maar uw verstand is aards nog te zeer belast en kan bijgevolg niet zo diep in de geestelijke kennis binnendringen dat hem alles duidelijk is. Desondanks werkt mijn geest door de geestvont in u, en wie in de liefde leeft, begrijpt ook de bedoeling van wat Ik hem openbaar.

Mijn wil om vorm te geven was overgroot en mijn kracht was onuitputtelijk, en Ik vond mijn vreugde in het verwerkelijken van mijn gedachten en plannen. En deze gelukzaligheid wilde zich weggeven en mijn liefde wilde zich uitstorten. Ik wilde dat buiten Mij nog een wezen zich verheugen zou over wat Mij zo onuitsprekelijk gelukkig maakte. Ik voelde mijn alleen zijn als een tekort dat Ik te

allen tijde kon opheffen als Ik dat wilde. En Ik wilde Mij zelf terugvinden in een wezen dat met Mij ten nauwste verbonden zou zijn en dat Ik als een spiegelbeeld van Mij zelf, als mijn evenbeeld wilde vormen om dit wezen onbegrensde gelukzaligheden te bereiden en zo ook mijn zaligheid weer te verhogen. Ik wilde zo'n wezen scheppen en deze wil was voldoende, want mijn wil was kracht en werkte steeds in liefde en wijsheid.

Het uit Mij voortgekomen wezen was weliswaar mijn evenbeeld maar kon Mij niet zien, want als dit mogelijk geweest was, zou het vergaan zijn van zaligheid, omdat geen wezen mijn aanblik zou kunnen verdragen. Want ieder wezen, ook het volmaaktste beeld van Mij zelf, is alleen maar voortgebracht door de kracht van mijn liefde, terwijl Ik de kracht van de liefde zelf ben en in onvergelijkelijke sterkte alles in glans overtref. Daarom was Ik voor het door Mij geschapen wezen ook niet te aanschouwen, maar Ik had voor Mij in dat wezen een opnamevat geschapen waarin de kracht van mijn liefde onafgebroken kon binnenstromen. Een wezen dat dus ook mijn wil tot vormen, mijn macht, mijn wijsheid en mijn liefde in overmaat van Mij ontving door het gestadige binnenstromen van de kracht uit Mij. Het kon dus nu dezelfde zaligheid ondervinden, het kon zijn kracht weggeven naar zijn wil, het kon scheppend werkzaam zijn tot zijn eigen vreugde en zijn zaligheid gestadig verhogen omdat mijn kracht dat wezen daartoe in staat stelde. En Ik genoot van zijn geluk.

En nu kwamen uit dat wezen talloze gelijke wezens voort. Zij waren allen kinderen van mijn liefde en stonden in stralend licht en hoogste volmaaktheid. Want vanuit het door Mij geschapen evenbeeld van Mij zelf en door mijn oneindige liefde kon altijd alleen maar het volmaakte voortkomen, omdat ons beider wil gelijk was en ons beider liefde in deze geschapen wezens voorkwam en er bijgevolg ook niets onvolmaakts bestond zolang mijn liefde en mijn wil aan het werk waren door dat eerstgeschapen wezen. Het was een vreugdevolle geestenwereld van oergeschapen geesten in grote getale. De kracht uit Mij stroomde onbeperkt naar het wezen dat Ik Mij had uitverkoren om drager te zijn van licht en kracht.

Het wezen zelf was meer dan gelukkig, maar Ik wilde ook deze gelukzaligheid nog verhogen. Ik wilde dat het niet aan mijn wil gebonden was, maar dat het uit eigen wil werkzaam zou zijn, die, als dat wezen volmaakt zou blijven, ook mijn wil was. Want dat wezen was, toen het door Mij geschapen was, tot geen ander willen in staat. Ik wilde echter dat het vrij als heer en meester kon handelen daar dit pas het kenmerk is van een goddelijk wezen, en dat de liefde in hem zo machtig is dat zij beslissend is voor een met Mij gelijkgerichte wil. Deze liefde wilde Ik van mijn eerstgeschapen wezen ontvangen, die het wezen dan ook tegelijkertijd de hoogste volmaaktheid zou brengen. Daardoor zou het niet meer

als een geschapen wezen naar mijn wil werken, maar als uit liefde in mijn wil binnengegaan, onbegrensde zaligheden genieten.

Om echter deze wils- en liefdesproef af te kunnen leggen moest het zich in volledige vrijheid van wil bewegen. Het wezen zag Mij niet maar kende Mij, want het stond in het "licht der waarheid". Het zag echter ook de talloze wezens die zijn wil had laten ontstaan en voelde zich zelf als hun verwekker, ofschoon het wist dat het de kracht van Mij ontvangen had.

Maar dit wezen benijdde Mij om die kracht. Als zelf zichtbaar voor de door hem geschapen wezens was het zich toch bewust van Mij te zijn uitgegaan. Maar het eiste het recht tot heersen over deze wezens voor zichzelf op door zich zelf aan hen te presenteren als krachtbron, als de enige macht die scheppen kon. Het zegde als het ware de liefde voor Mij op om te kunnen heersen. Het is voor u mensen onbegrijpelijk dat een zichzelf kennend wezen in zo'n verkeerd denken verdwalen kon. De verklaring hiervoor is de vrije wil, die, om werkzaam te kunnen worden, ook negatief moest kunnen kiezen, echter niet kiezen moest. De licht- en krachtdrager zag enerzijds de bewijzen van de hem doorstroomde kracht, doch de krachtbron zelf zag hij niet.

Zo verhief hij zichzelf tot heerser over zijn geschapen geesten en probeerde ook hun het idee te geven dat Ik niet bestond. Hij probeerde nu zijn van Mij afgekeerde wil op hen over te dragen.

En nu kwam ook voor de door de lichtdrager met behulp van mijn kracht geschapen wezens het moment van beslissing: het aantonen van hun volmaaktheid. Mijn kracht was in al die wezens aanwezig, zij waren vol van licht en straalden van liefde tot Mij die zij weliswaar niet konden zien, maar toch herkenden. Maar zij waren ook hun verwekker in liefde toegedaan omdat de hen verwekkende kracht liefde was die door het eerstgeschapen wezen stroomde en het tot scheppen in staat had gesteld. Deze liefde moest nu beslissen en viel uiteen.

Er ontstond een heilloze verwarring onder het geestelijke dat zich gedwongen voelde een beslissing te nemen. Maar omdat de kracht van mijn liefde als licht werkt, was het ook weer begrijpelijk dat de drang tot de Oerbron van die kracht bij vele wezens sterker was, dat de liefde tot hem die zich van Mij afscheidde sterk afnam en zich daarom met grote kracht op Mij richtte. Want het licht in hen gaf het inzicht dat Ik de Liefde was van eeuwigheid. Ieder wezen had wel dat besef, maar ook de vrije wil die niet door dit inzicht gebonden was, anders zou hij onvrij geweest zijn. En de geestelijke wereld splitste zich. Het wezen dat uit Mij voortkwam had zijn aanhang, evenals Ik zelf, ofschoon Ik niet zichtbaar was. De kracht uit Mij werkte echter zo sterk, dat vele wezens zich afwendden van

hem die zich tegen Mij wilde verzetten. Hun wil bleef op het juiste gericht terwijl de lichtdrager en zijn aanhang hun wil de verkeerde richting gaven, zich aldus met hun wil van Mij los maakten en dit betekende de val in de diepte.

Zodoende werd de lichtdrager - het uit Mij voortgekomen wezen - mijn tegenstander, terwijl dat wat uit hem voortgekomen was, geschapen door ons beider wil om lief te hebben, zich deels naar Mij en deels naar hem toekeerde, al naar gelang de gloed van liefde waarvan het vervuld was. Want op het moment dat de lichtdrager zich van Mij afwendde, ontstond er in de wezens een onbestemd verlangen naar een vaste pool. De vrije wil begon zich te ontwikkelen. Ze werden noch door Mij, noch door mijn tegenstander dwangmatig beïnvloed, maar alleen bestraald door ons beider kracht die ieder wezen voor zich wilde winnen.

De stroom van mijn kracht was alleen liefde en raakte deze wezens zodanig dat zij Mij herkenden zonder Mij te zien. Zij konden echter ook de verandering van de wil van mijn eerstgeschapen wezen herkennen. Maar daar zij dit wezen konden zien volgden velen hem na, wat zeggen wil, zij onderwierpen zich aan zijn wil en keerden Mij zodoende de rug toe.

Doch evenzo voelden ook vele oergeschapen wezens zich als mijn kinderen, en dezen bleven Mij trouw uit vrije wil, alleen was hun aantal veel geringer. Dit waren de eerstgeschapen wezens, de meest zalige uitingen van de wil van mijn lichtdrager om vorm te geven en die de hem onmetelijk toestromende kracht van mijn liefde liet ontstaan. En deze kracht van liefde was ook deze wezens eigen en dreef hen onophoudelijk tot Mij. Want zij beseften dat de tegenwoordige wil van hun verwekker verkeerd was en zij keerden zich daarom van hem af. Dit inzicht zou ook voor de andere wezens mogelijk geweest zijn, maar zij volgden blindelings degene die zij konden aanschouwen. En hun wil werd gerespecteerd en op geen enkele manier door Mij beïnvloed, want de wilsbeslissing moest plaatsvinden om het geschapene tot zelfstandige volmaaktheid te voeren.

Het wezen dat Mij verliet trok zijn grote aanhang met zich mee in de diepte. Want zich van Mij te verwijderen betekent aan te sturen op de diepte, een totaal tegenovergestelde toestand tegemoet te gaan, wat dus betekent duisternis, krachteloosheid en gemis aan inzicht. Daarentegen verbleven mijn kinderen in het stralendste licht en in onmetelijke kracht en zaligheid.

Na deze val van Lucifer, de lichtdrager, was zijn kracht gebroken. Hij kon niet langer scheppend en vormend bezig zijn, hoewel Ik hem niet alle kracht ontnam omdat hij mijn schepsel was. Zijn macht en kracht was zijn aanhang, waarover hij nu heerst als "vorst der duisternis". Maar toch zijn zij die hem volgden ook producten van mijn liefde die Ik niet voor eeuwig aan mijn tegenstander overlaat.

Zolang deze wezens nog zijn wil in zich dragen behoren zij hem toe. Doch zodra het Mij gelukt is hun wil op Mij te richten, heeft hij hen verloren. Zijn kracht neemt dus in gelijke mate af als Ik het van hem afhankelijke verlos uit zijn macht, wat echter steeds de vrije wil van de geschapen wezens vooropstelt.

En dit is het doel van mijn heilsplan van eeuwigheid dat door alle bewoners van het lichtrijk, door mijn engelen en aartsengelen, vol ijver en vol liefde ondersteund wordt. Want zij zijn allen mijn medewerkers die moeite doen om hun gevallen broeders en zusters de zaligheid terug te geven die zij eens verspeelden. En dit bevrijdingswerk zal slagen, ofschoon het eeuwig lange tijden vereist tot het laatste, eens gevallene tot Mij terugkeert. Tot ook mijn uit mijn liefde voortgekomen eerste wezen Mij weer nader komt in het verlangen naar mijn liefde, tot ook dit berouwvol terugkeert in het vaderhuis dat hij eens vrijwillig heeft verlaten.

Amen

BD.5800

31 oktober t/m 2 november 1953

De schepping van de mens - De zondeval

Het gevallen geestelijke had een eindeloos lange tijd nodig voor zijn opwaartse ontwikkeling, en ook mijn afzonderlijke scheppingen vergden een eindeloos lange tijd die als het ware, met het daarin gebonden geestelijke, zich ook moesten ontwikkelen om het steeds rijpere geestelijke daarin te kunnen opnemen. Steeds weer werden nieuwe vormen geschapen en steeds weer werd deze vormen een bestemming toegewezen. En zo ontstond de aarde niet in een ogenblik, maar zijn er eindeloze tijdperken verlopen totdat het geestelijke in alle graden van rijpheid de vereiste uiterlijke vorm aantrof, omdat de steeds grotere rijpheid ook steeds weer nieuwe scheppingen vereiste.

Zolang dus het geestelijke onder de wet van een gebonden wil gebukt ging bestond mijn scheppende bezigheid uit het doen ontstaan van de aarde als plaats van uitrijping voor het zo diep gevallen geestelijke dat daarin een rijpheid zou kunnen verkrijgen die het gebonden geestelijke de vrije wil terug zou geven die het eens misbruikt had.

Nu moest er natuurlijk ook een uiterlijke vorm geschapen worden voor dat gerijpte geestelijke, opdat het in deze vorm zijn vrije wil weer toetsen kon. En dit scheppingswerk was de mens die zich van alle vooraf ontstane scheppingen

in zoverre onderscheidde dat hij naast de vrije wil ook met verstand en rede begaafd was. Met een denkvermogen, met een zelfbewustzijn en in staat door spraak met zijn medemensen van gedachten te kunnen wisselen, omdat daardoor het samenleven de nodige voorwaarden in zich had om de wil te toetsen.

De uiterlijke vorm van de mens was reeds in de laatste stadia van de gebonden wil aanwezig en bestemd voor het opnemen van talloze gerijpte zielssubstanties. Maar deze wezens handelden nog vanuit de gebonden wil zoals de natuurwet dat vorderde en daarom waren zij ook niet voor hun handelen verantwoordelijk. Zij waren maar in beperkte mate bekwaam om te denken, evenwel een verzamelbak voor het in eindeloos lange ontwikkelingstijd gerijpte geestelijke, maar evenzo scheppingswerken die mijn liefde en wijsheid voor dit geestelijke gevormd had. Maar als mensen te betitelen waren pas die wezens die in het bezit waren van een vrije wil, verstand en een zelfbewustzijn.

En nu pas vond het plan van de vergeestelijking van deze schepselen doorgang en dat vereiste dat deze wezens, de mensen, door Mij onderwezen werden, dat zij hun denkvermogen, hun verstand en hun vrije wil gebruiken moesten in overeenstemming met mijn onderrichtingen. En op grond van hun vrije wil konden zij nu werken en leven op de aarde. Zij konden zich tot kinderen van God vormen maar ook geheel tegen mijn leringen en mijn wil ingaan en daardoor weer in de diepte zinken waaruit zij omhoog gestegen waren.

Ik schiep de mens. Ik gaf het in een bepaalde graad van rijpheid staande geestelijke, een uiterlijke vorm die zowel aan mijn liefde en wijsheid beantwoordde alsook aan de opdracht die de mens nu te vervullen had. De uiterlijke vorm werd pas tot een levend wezen toen het geestelijke daarin zijn verblijf nam, de samenvoeging van ontelbare partikels die nu als "ziel" aan de vorm het leven gaf.

Het geestelijke is dus de gestadig werkende kracht. Het was wel gebonden gedurende de eindeloos lange ontwikkelingsgang en daardoor onbekwaam tot onbelemmerde werkzaamheid, maar in de laatste uiterlijke vorm, in de mens, kan het weer werkzaam worden. Het kan de hem eigen kracht weer ontplooiën en deze door de aaneensluiting met Mij onbeperkt vergroten.

Mijn kracht stond de eerste mensen in overvloed ter beschikking. Zij waren uitgerust op ongewone wijze omdat de proeftijd tijdens hun leven op aarde hen daartoe brengen moest, dat zij volledig vergeestelijkt hun aards omhulsel zouden afleggen en weer als ware kinderen in hun vaderhuis terugkeren. Toch moesten zij de beproeving van de wil ondergaan die Ik van ieder geschapen wezen vorder. En het doorstaan van deze proef zou alle mensen die na hen kwamen, geholpen hebben het laatste doel gemakkelijker te bereiken.

In de eerste mensen had Ik Mij wezens geschapen die ondanks hun onvolkomenheid, ofwel hun gemis aan volmaaktheid als gevolg van hun afval van Mij, toch een besef over Mij zelf konden krijgen, daar zij van zichzelf inzagen dat ze schepselen waren en dus ook door hun denkvermogen en vrije wil mijn wil konden herkennen en uitvoeren. Ik had Mijzelf wezens geschapen aan wie Ik Mij zelf kenbaar kon maken ondanks hun afstand tot Mij, wat voordien in de toestand van een onvrije wil niet mogelijk was.

De mens was dus het eerste scheppingswerk dat een gevallen oer-geest in zich droeg en dit moest hem helpen, weer in zijn oertoestand terug te keren om weer als vrije geest, in eeuwige gemeenschap met Mij, te kunnen scheppen en werken. Dat was de opdracht voor de eerst geschapen mens en blijft ook de opdracht voor alle mensen tot het einde: tot de totale vergeestelijking van al het gevallen afgesloten is.

Het was een niet al te zware beproeving van de wil die de eerste mens had af te leggen, maar bij deze beproeving moest ook mijn tegenstander het recht worden toegekend op hem in te werken. En door deze invloed faalde de mens en werd voor de tweede keer afvallig van Mij. Het was de eerste zondeval op deze aarde, de zondeval waarvan de mensheid op de hoogte is, ook als zij niets afweet van de vorige afval van het geestelijke van Mij. Maar dit verklaart pas alles, want de eerste mens had niet kunnen vallen als hij het eerst geschapen wezen geweest was dat in het volle bezit van licht en kracht geweest zou zijn, omdat alleen het volmaakte uit Mij kan voortkomen. Dan had geen vijandige kracht hem kunnen beïnvloeden. De oorzaak van zijn val is echter te vinden in de eerdere val van het geestelijke, dus in de nog niet rijp geworden ziel van de mens die zich nu weliswaar bewijzen kon, maar niet bewijzen moest.

De mens echter had verstand en een vrije wil en daarom ook een verantwoording te dragen voor zijn ziel, dus moest hij voor zijn schuld boeten. Mijn tegenstander behield de macht over het als mens belichaamde geestelijke, en dat betekent voor ieder mens een moeizame, met strijd en lijden verbonden gang over de aarde. En wel met het doel zichzelf te bevrijden uit zijn heerschappij. Een doel dat de mens ook bereiken kan omdat Jezus Christus het mensengeslacht, dat verzwakt was door de zondeval van Adam, te hulp kwam. De verlossing is daarom verzekerd voor iedereen die Hem erkent als Zoon van God en Verlosser van de wereld, en Hem gewillig navolgt.

De eerste mens had de brug kunnen bouwen waarover dan al zijn nakomelingen tot Mij konden komen. Maar omdat hij viel, moest de mensheid nog lang in de gevangenschap van satan blijven. Tot de Verlosser kwam, tot Jezus Christus

naar de aarde neerdaalde om nu een brug te slaan naar het geestelijke rijk, door Zijn lijden en sterven, door Zijn dood aan het kruis.

De beslissing van de wil die van mijn eerst geschapen wezen, van Lucifer gevraagd werd was geenszins als een gebod te beschouwen. Veelmeer was dat wezen volledig vrij zijn wil een bepaalde richting te geven, en die richting van zijn wil was alleen op zijn verlangen naar macht en heerschappij gebaseerd. Het was zich wel bewust van Mij te zijn uitgegaan maar was van mening alleen te heersen, daar het Mij niet zag. Het besepte wel dat Ik degene was vanwaar het was uitgegaan maar wilde Mij niet erkennen. En deze wil had niet Ik in dat wezen gelegd, maar het wezen zelf had de hem door Mij geschonken vrije wil zo veranderd.

Dat was het verschil tussen de eerste val van Lucifer en de zondeval van de eerste mens, want de laatstgenoemde droeg nog de verkeerde wil in zich en daarom gaf Ik hem een gebod dat hij niet overtreden mocht. Een gebod, waaraan hij zich ook gemakkelijk had kunnen houden wanneer de Mij vijandige geest niet op hem ingewerkt had. Deze had daarom nog een sterke invloed op de mens omdat hij eigenlijk nog steeds een deel van hem was, omdat de ziel nog niet de volmaaktheid teruggekregen had welke een val onmogelijk maakt.

Een volmaakt geschapen mens had niet kunnen vallen, dat wil zeggen: hij zou tot het overtreden van dit gebod niet in staat geweest zijn, omdat het volmaakt geestelijke in de mens, hem zou hebben weerhouden van elke Godvijandige daad. De schepping van de mens was echter pas het gevolg van de val van Lucifer en zijn aanhang, want anders had Ik het waarlijk niet nodig gevonden het door Mij in het leven geroepen geestelijke uiterlijke vormen te geven als omhulsel.

De vorm van de mens bevatte reeds het gevallen geestelijke. Daardoor was Adam reeds met de eerder begane zonde belast, die hij echter had kunnen kwijtraken als hij mijn gebod geëerbiedigd had - en het was hem dus mogelijk deze erfschuld te delgen. Zijn val echter stelde de terugkeer van het gevallen geestelijke tot Mij weer tot eindeloze tijden uit. Maar toch is zij mogelijk geworden door het verlossingswerk van de mens Jezus - die zonder gebod van mijn kant uit dat volbracht heeft wat Adam had moeten doen: namelijk volledig mijn wil te volbrengen en door een leven van liefde zich weer met Mij te verenigen om in het volle bezit van licht en kracht te komen.

Amen

BD.5421

26 juni 1952

De brug vanuit het rijk van licht is Jezus Christus

In de naam van de gekruisigde Heiland moge u worden gezegd dat het hemelrijk opengaat voor ieder die Hem erkent als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, maar dat dit gesloten blijft voor degene die Hem niet wil erkennen.

U mensen zult moeten weten dat voor Zijn kruisdood de beide werelden die bekend zijn als rijk van het licht en van de duisternis, streng waren gescheiden. Dat er twee totaal verschillende gebieden waren die geen verbinding hadden met elkaar omdat ze volledig tegengesteld waren aan elkaar. Een verklaring hiervoor is te zoeken in het volledig zich van God afkeren van het geschapen geestelijke, dat dan een wereld deed ontstaan in een God vijandige ordening, terwijl het God trouw gebleven geestelijke in de goddelijke ordening verbleef en daardoor ook in een gebied van volkomenheid, van licht en onbelemmerde kracht.

Er kon geen verbinding bestaan tussen deze beide werelden omdat de tegenstelling te groot was, omdat de afstand van God in elk opzicht een negatieve uitwerking moest hebben, er in zekere zin een streven naar tegengestelde polen zou zijn, maar er nooit naar slechts één pool werd gestreefd. Tussen het rijk van het licht en dat van de duisternis ontbrak elke band, wat nog begrijpelijker wordt door de uitleg dat de heersende krachten van beide gebieden volledig tegengesteld tegenover elkaar stonden en geheel tegengestelde doelen nastreefden: hoogste volmaaktheid in vrijheid en licht en kracht, en het knevelen van het geestelijke dat voor hoogste werkzaamheid was bestemd.

Er bestond dus een onoverbrugbare kloof tussen deze beide werelden, die van de kant van de duisternis eeuwig niet ongedaan zou hebben kunnen worden gemaakt, maar wel van de kant van de in goddelijke ordening gebleven geestelijke wereld, wier bewoners het inzicht hadden en bijgevolg ook op de hoogte waren van de enige mogelijkheid een brug te slaan. Er moest zich een wezen uit de geestelijke wereld in de duistere sferen wagen en van daaruit een weg banen die dan kon worden begaan door ieder wezen dat in het lichtrijk wilde komen. Dit uit de hoogte neergedaalde wezen moest de goddelijke ordening tot stand brengen doordat het eerst zelf hiervoor in deze goddelijke ordening leefde en dan de bewoners van de duistere wereld, de mensen op de aarde hiervan in kennis stelde, opdat ook zij, door Zijn voorbeeld aangespoord, een andere levenswandel zouden leiden dan voorheen, dat ze dus in plaats van in tegenovergestelde, in dezelfde richting streefden als de mens Jezus, wiens doel boven was - dat wil zeggen de terugkeer in het rijk dat Hij had verlaten ter wille van de in duisternis levende mensen.

De wil om opwaarts te gaan vindt altijd de juiste weg, maar deze wil ontbrak de mensen. Hij was naar beneden gericht, want het werkzaam zijn van negatieve krachten in het rijk der duisternis heeft steeds succes. En deze krachten jagen alleen het ene doel na, het wezen elk inzicht te ontnemen om het de terugkeer naar God te verhinderen. De wil van het wezen zou de vorst der duisternis en zijn werkzaam zijn een halt toe kunnen roepen, maar hij doet het niet. Hij is zelf zo zwak en aan elke ongunstige invloed zonder verzet blootgesteld.

De lichtwereld was daarvan op de hoogte en er bood zich een oer-geschapen geest aan om zijn wil en zijn liefde tegenover de slechte invloed van de tegenstander van God te stellen. Er streden nu als het ware twee kinderen van God - twee door Hem zelf in het leven geroepen evenbeelden - tegen elkaar, omdat ze niet meer dezelfde wil en dezelfde liefde hadden, daar ze anders niet als tegenstanders tegenover elkaar zouden hebben gestaan. Maar deze strijd moest op zo'n manier gebeuren dat het lichtwezen tevoren het omhulsel aandeed dat het beroofde van de goddelijke kracht. Het moest als mens strijden tegen degene die de schuld had van het mens-zijn van alle gevallen geesten. Was hij sterker dan die ander, dan was er voor de mensen ook hoop om de tegenstander van God te overwinnen en dan was er ook een weg gebaad die terugleidt naar het vaderhuis.

De ziel van de mens Jezus, wiens lichaam wel aards was, bracht iets mee van boven en straalde het op de aarde af: goddelijke liefdeskracht. De liefde wordt geen wezen ontnomen. Ze kan te allen tijde ontstoken worden, maar ze kan ook verstikt worden door eigen willen. En deze liefde is de brug naar het rijk van het licht, want de liefde is naar boven gericht, naar God die de eeuwige Liefde zelf is. De liefde zoekt altijd de pool van de liefde en is nu nooit aan God vijandig werkzaam.

De liefde bewoog een lichtwezen om naar de aarde af te dalen en de liefde bleef met de eeuwige Liefde in verbinding. En de brug was geslagen tussen het rijk van het licht en dat der duisternis door Jezus Christus. Hij is echter niet zichtbaar voor de wezens op de duistere aarde die geen gebruik maken van Zijn leiding, die zich niet bij Hem aansluiten in het geloof de juiste Leider naar het rijk van het licht te hebben gevonden. Die Zijn liefde niet beantwoorden, die in Hem niet de Meester onderkennen Die Zijn tegenstander heeft bedwongen en die zich daarvoor dankbaar aan Hem onderwerpen. Die in Hem niet degene zien die Heer is over leven en dood, over licht en duisternis, die Hem niet erkennen als Gods Zoon en Verlosser van de wereld.

De kloof tussen het lichtrijk en het rijk der duisternis blijft onherroepelijk bestaan voor ieder die de weg niet gaat die Jezus Christus voor hem heeft geopend en die alleen naar de Vader leidt. Want deze staat nog helemaal onder de invloed van de

tegenstander van God en zal niet eerder vrij van hem worden dan dat hij bereid is de wet van de eeuwige ordening te aanvaarden, tot hij zijn weerstand opgeeft en zich door Jezus Christus zal laten verlossen Die alleen de weg is naar de Vader Wiens oneindige liefde een weg vond die uit de duisternis naar het licht voert.

Amen

BD.8750

11 februari 1964

Was de ziel van Jezus al voor de menswording van God geïncarneerd?

En steeds weer wil Ik u mijn liefde openbaren door u met een weten vertrouwd te maken dat u gelukkig maakt omdat het u als een helder licht zaken onthult die tevoren in het donker lagen en omdat uw graad van inzicht weer hoger wordt, wat ook een rijp worden van de ziel betekent. Want steeds zal en moet de liefde ten grondslag liggen aan het toesturen van mijn woord. Ik zou u niet kunnen aanspreken als er geen bepaalde graad van liefde aanwezig zou zijn en deze liefde dus zal het licht van het inzicht steeds helderder in u doen stralen.

Steeds houden u nog vragen bezig, die alleen Ik u kan beantwoorden, omdat alleen Ik deze gebieden ken, waarin u een blik wenst te werpen: Alle hoge, niet eens gevallen geesten, incarneren zich op de aarde om ook de gang door de diepte te gaan ten behoeve van het bereiken van het hoogste doel: het kindschap Gods. En met dat doel moeten ze in het vlees over de aarde gaan, ze belichamen zich als mens en leggen de weg van dit aardse leven af net als iedere eens gevallen oer-geest. Ook zij moeten de strijd voeren en alle verzoeken weerstaan die hun van de kant van mijn tegenstander worden gebracht. Ze moeten dus in waarheid "door de diepte" zijn gegaan, om dan - wanneer ze worden teruggeroepen - als kind van God terug te keren naar Mij, hun Vader van eeuwigheid.

En te allen tijde zijn er lichtwezens naar de aarde afgedaald om de mensen bij te staan die als eens gevallen wezens hun terugkeer naar Mij moeten bereiken. De liefde van deze lichtwezens is erg sterk en diep, zodat ze voortdurend tot helpen bereid en er steeds maar op bedacht zijn Mij mijn verloren kinderen terug te brengen. En Ik houd hen niet tegen wanneer ze naar de aarde willen afdalen om hulp te brengen die altijd nodig is. Maar steeds waren het wezens die van Mij waren uitgegaan. Het waren schepselen in hoogste volmaaktheid, doorstraald met het licht van mijn liefde, die in dezelfde wil met Mij zowel in het geestelijke rijk

werken alsook op aarde, wanneer ze ten behoeve van een missie naar de aarde gaan.

Er is ook geen lichtwezen dat zich uitsluit van zo'n missie om de bewoners van de aarde licht te brengen. En zo was ook de ziel die als mens Jezus op aarde het werk van verlossing volbracht, zo'n lichtgeest, in het allereerste begin van Mij uitgegaan als lichtstraal van liefde, die Ik een zelfstandig leven gaf. Deze geest had een heel bijzondere missie op zich genomen, omdat Hij vanaf het allereerste begin inzag, dat de gevallen wezens Hem nodig hadden, omdat Hij vanaf het allereerste begin zag, dat de eerste mens zou falen. En daarom wilde Hij als "mens Jezus" de mensheid hulp brengen.

Hij was wel vanaf het begin ook bezig met het scheppen van de materiële wereld, want mijn wil en mijn kracht stroomden over in al die wezens die Mij trouw gebleven waren en daarom als zelfstandige wezens werkzaam waren in de oneindigheid.

Ook deze ziel is naar de aarde afgedaald (ook Zijn ziel heeft Mij tevoren al als lichtgeest gediend) en ze bracht de verbinding tot stand van de mensen met God, dat wil zeggen ze kwam als lichtgeest naar de mensen en Ik zelf kon door deze ziel Mij nu tegenover de mensen uiten in het woord.

Die lichtgeest was dus voor Mij een omhulsel. Echter niet lichamelijk, hoewel voor de mensen tijdelijk zichtbaar, maar niet voortdurend. Zodoende ging Hij niet als "mens" over de aarde, maar Hij werkte alleen onder de mensen in schijnbaar dezelfde lichamelijke substantie. En toch was en bleef Hij een geestelijk wezen. En Hij verdween weer uit het oog van diegenen die Hij hulp bracht door onderrichtingen en toespraken.

Er zijn op aarde ook wel stoffelijke belichamingen geweest van deze hoge lichtwezens, die steeds als afgezanten van Mij zelf de mensen eveneens mijn wil verkondigden. Want het was nodig dat hun opheldering werd gegeven, waarom zij in hun zielen nood op aarde leefden en welk doel hun aardse leven had.

Toch moet er een onderscheid worden gemaakt juist tussen een leven op aarde als mens van een lichtwezen of een zichtbaar worden van een lichtgeest door wie Ik zelf Me kenbaar heb gemaakt. Dan was deze lichtgeest niet mijn zichtbaar uiterlijk omhulsel, zoals dit de mens Jezus is geweest, maar diende hij Mij alleen opdat mijn woord op een natuurlijke manier tot de mensen kon doordringen. Want Ik zou ook rechtstreeks uit de hoge de mensen hebben kunnen aanspreken, maar dan was het met hun wilsvrijheid gedaan.

Dus bediende Ik Me steeds van een uiterlijke vorm, die zowel een lichamelijk mens als ook een geestelijk mens kon zijn. De eerste echter leidde zijn bestaan als mens op de aarde terwijl de tweede maar tijdelijk voor de mensen zichtbaar was omdat dezen dringend mijn aanspreken nodig hadden.

Wanneer dus nu van een herhaaldelijke incarnatie van de ziel Jezus vóór mijn menswording in Hem wordt gesproken, dan zult u steeds alleen maar een geestelijke verschijning kunnen aannemen, in wie Ik zelf - de Liefde - Mij aan de mensen kenbaar heb gemaakt en Me dus een geestelijke omhulling uitkoos om Me aan de mensen te laten verschijnen.

Een vleselijke belichaming daarentegen van de ziel van Jezus heeft vóór mijn menswording niet plaatsgevonden, hoewel Ik mezelf door mijn woord ook door een mens kon uiten wanneer deze dus uit het lichtrijk naar de aarde was afgedaald.

De ziel van Jezus was uitverkoren om mijn menswording op aarde mogelijk te maken en deze ziel was waarlijk de hoogste lichtgeest, die als eerstgeboren Zoon van Mij, dat wil zeggen uit mijn kracht en de wil van diegene die mijn overgrote liefde als eerst geschapen wezen buiten Mij had geplaatst, was uitgegaan.

Ik zelf als de eeuwige Geest Gods heb Me alleen in Jezus gemanifesteerd, in deze hoogste ziel van het lichtrijk. Maar deze heeft Mij als lichtgeest ook al eerder geholpen om Mij het toespreken mogelijk te maken van de mensen die echter ook een hoge graad van rijpheid hadden, die het Mij mogelijk maakte, hun zo'n lichtwezen te sturen, door wie Ik zelf rechtstreeks kon spreken.

Maar dat ook eindeloos veel lichtwezens tevoren als mens waren belichaamd, die eveneens de verbinding van de mensen met Mij in stand hielden, die hun mijn woord brachten, die als het ware als spreekbuis voor Mij op aarde vertoefden, is als waar aan te nemen, mag echter niet tot verkeerde denkbeelden leiden, omdat de ziel van Jezus voor mijn menswording was uitgekozen, daar ze zich vanaf het allereerste begin voor dit werk van erbarmen had aangeboden in het besef van het falen van de eerste mensen.

Het is verkeerd te zeggen, dat Ik Me als "God" al vaker heb geïncarneerd. Want mijn menswording in Jezus is en blijft een eenmalige daad die de mensheid niet en de lichtwereld ook nauwelijks kunnen begrijpen. Die zijn gelijke nooit eerder en ook nooit erna zal kunnen vertonen. Want Jezus was niet één van de velen, integendeel, Hij was Diegene die voor u mensen en voor alle wezens van het lichtrijk tot een zichtbare God zou worden. Die Ik zelf Mij tot omhulling koos, die eeuwig zichtbaar moest blijven.

En dit wezen had een uitzonderingspositie, want Zijn liefde was - als eerste door mijn en Lucifer's liefde uitgestraalde geest - zo onmetelijk diep, dat alleen Hij voor mijn menswording in aanmerking kwam. En daarom was een eerdere gang als mens over deze aarde ook uitgesloten. Dit schakelt echter niet uit, dat ook Hij deel had aan de schepping van de materiële wereld, omdat Hij op de hoogte was van mijn plan van het terugvoeren en Hij steeds geheel en al op mijn wil inging en deze ook kon uitvoeren als wezen vol van licht en kracht.

Dit wezen stond in zo'n nauwe verbinding met Mij, dat de volledige eenwording met Mij kon plaatsvinden, dat Hij en Ik één moest zijn, omdat Ik geheel in Hem opging en Hij in Mij en dit dus het geheim van mijn menswording in Jezus onthullen zal, zodra het wezen weer de graad van licht heeft bereikt, waarin hem het helderste inzicht eigen is.

Amen

BD.8353

12 december 1962

De Messias, de Redder van de mensheid

Uit lichte hoogten ben Ik naar de aarde afgedaald om in de duisternis mijn licht binnen te dragen. Want de zon van de Geest was ondergegaan. Geen lichtstraal verlichtte de donkere nacht en de mensen bevonden zich in de ergste nood. En die hun nood onderkenden, schreeuwden naar Mij om hulp. Ze riepen een Redder te hulp Die hen zou bevrijden, want deze weinigen waren nog niet geheel door mijn tegenstander gevangen genomen. Ze leefden een leven in liefde en hadden de band met Mij nog niet geheel verloren. En daarom wendden ze zich tot Mij in hun nood, opdat Ik hun een Redder zou mogen zenden.

En dus zond Ik mijn Zoon naar de aarde. Een lichtgeest die uit mijn liefde was voortgekomen en die Mij ook trouw bleef toen de schare van oer-geesten van Mij afviel, bood zich aan Mij aan voor een werk dat uniek was, dat echter de gehele mensheid redding bracht. Hij daalde af naar de aarde en ging midden tussen de mensen wonen. Hij begon aan zijn aards bestaan net als ieder ander mens, maar hij had een grote missie op zich genomen: zichzelf, dat wil zeggen zijn aards omhulsel in orde te brengen, zodat het Mij tot verblijfplaats kon dienen omdat Ik zelf Me over mijn schepselen wilde ontfermen, omdat Ik zelf hun grote schuld teniet wilde doen die ze door hun vrijwillige afval van Mij op zich hadden geladen.

Dit lichtwezen, een kind van mijn liefde, bood zich aan om als mens voor Mij dit werk van genoegdoening te verrichten. En als ziel nam het zijn intrek in het kindje Jezus en begon een weg over de aarde die zo buitengewoon smartelijk was omdat ook Zijn aardse lichaam zich moest vergeestelijken om Mij zelf als de eeuwige Liefde als woning te dienen. Al bij Zijn geboorte kon de omgeving herkennen dat dit Kindje de beloofde Messias was, want soms drong Zijn overgrote volheid van licht door en uitte zich in uitzonderlijk wijs spreken van het Kindje. Maar Zijn ziel werd buitengewoon lastiggevallen door mijn tegenstander die al het nog hem toebehorende geestelijke ertoe aanzette bezit te nemen van Zijn lichaam, zodat dus het lichaam door deze invloed in sterke verzoeking kwam, waartegen de mens Jezus moest strijden om niet het onderspit te delven.

De liefde in Hem gaf Hem daartoe deze kracht. Maar Hij moest buitengewoon worstelen en Zijn hele weg over de aarde was een ware kruisweg, die Hij echter vrijwillig op zich had genomen uit liefde voor Zijn gevallen broeders wier grote nood Hij kende. Maar Zijn leven was ook een ononderbroken dienen in liefde. En omdat Ik de Liefde zelf ben, kon Ik ook voortdurend in Hem zijn en Hem van de kracht voorzien om de missie te vervullen: het werk van de boetedoening voor de grote zondenschuld van de mensen te verrichten. Hij was mijn Zoon. Hij was een ziel van het licht die op aarde de totale aaneensluiting vond met Mij, die het werk van de vergoddelijking volbracht dat het doel is van ieder door Mij geschapen wezen: van een "schepsel" mijn "kind" te worden dat zich in vrije wil geheel verenigt met mijn wil en bijgevolg de hoogste graad van volmaaktheid kan bereiken.

Jezus was een niet gevallen oer-geest, maar toch moest deze vergoddelijking plaatsvinden in vrije wil - die de gang door het aardse bestaan, de gang door de diepte, teweeg heeft gebracht. En dus moest ook Zijn ziel aan alle kwellingen van de kant van mijn tegenstander zijn blootgesteld, omdat deze ook die ziel wilde bezitten die hij niet ten val had kunnen brengen. En daar de aarde zijn rijk was, dus het rijk van het gevallen geestelijke, is ook de ziel van Jezus aan alle duivelse lusten en kwellingen blootgesteld geweest. En de mens Jezus moest deze weerstand bieden. Hij moest, ondanks alle verzoeken, mijn kant kiezen, de kant van Zijn Vader van eeuwigheid. Hij moest Mij zelf tot Zijn medestander maken en Hij heeft dat gedaan doordat Hij ononderbroken om mijn liefde vroeg en deze door Zijn werkzaam zijn in liefde ook ontving, omdat de liefde nooit ophoudt en de grote liefde van de mens Jezus Mij oppermachtig aantrok.

En krachtens deze liefde - want de liefde is kracht in zich - kon Hij weerstand bieden en het werk van de verlossing ten uitvoer brengen tot aan het einde. Er was de mensheid in waarheid een Redder gezonden. De Messias was gekomen, zoals het lang tevoren was voorspeld. Het Licht was naar de aarde afgedaald om

de harten te verlichten van de mensen die Hem erkenden, die in Hem Mij zelf herkenden - Degene Die de mensen wilde redden van zonde en dood.

En het licht doorbrak de duisternis. In Jezus verrees er voor mijn tegenstander een Strijder die hem overwon. Want Zijn wapen was de liefde en tegen de liefde strijdt mijn tegenstander tevergeefs. Tegen de liefde zal hij altijd het onderspit delven, want de Liefde ben Ik zelf en Ik ben waarlijk sterker dan degene die u eens in de diepte stortte.

Amen

BD.6642

11 september 1956

De ziel van Jezus

Alles wat de geest uit Mij aan u overbrengt, zal ook overeenstemmen met zijn bedoeling. Wel staat het de mens vrij eigenzinnig een andere betekenis toe te schrijven aan de woorden die mijn geest u doet toekomen, maar dan is diens geest niet verlicht. Maar er kan niet beweerd worden dat u van Mij uit geestelijke leren werden toegezonden die tegenstrijdig met elkaar zijn. Want de “geest uit God” vergist zich niet. En waar er nu tegenspraak aanwezig lijkt te zijn, daar moet om opheldering worden gebeden. Er moet aan Mij zelf om opheldering worden gevraagd, zodat Ik deze kan geven:

De ziel van de mens Jezus kwam van boven. Een Lichtgeest daalde af naar de aarde. Een Wezen dat uit Mij was voortgekomen en in alle vrijheid van wil bij Mij bleef, toen een groot leger geschapen geesten van Mij afviel en in de diepte stortte. Maar deze Lichtgeest had een missie te vervullen als mens. Hij moest afdalen in een gebied zonder licht, dus voorlopig Zijn volheid van licht achterlaten, die op aarde alleen een verwoestende uitwerking zou hebben gehad, omdat de mensen niet in staat waren zo'n licht van boven in ontvangst te nemen. Ze zouden dus vergaan zijn in zijn straal.

Een mens moest die missie ten uitvoer brengen, het verlossingswerk voor de mensen. En deze mens moest zich in dezelfde sfeer ophouden als de medemensen, want het ging erom dezen een weg te tonen, hun een leven voor te leven dat ze moesten navolgen. Bijgevolg moest de mens Jezus net zo geaard zijn als de andere mensen. En Hij was zo geaard, ondanks dat de ziel uit het rijk van het licht was neergedaald.

En het lichaam van het kindje Jezus droeg een ziel in zich, die door haar aardse uiterlijke vorm net zo bepaald werd in haar denken, willen en voelen als ieder ander mens. Dus moesten door de haar omgevende sfeer, evenals door haar uiterlijk omhulsel, ook dezelfde hartstochten en begeerten in haar ontwaken. Want de weg over de aarde te gaan als mens, betekende ook weerstand te moeten bieden aan dezelfde innerlijke en uiterlijke driften.

Want het ging er toch om de vergeestelijking van de ziel na te streven, de vereniging van de ziel met haar geest te bereiken, die zin en doel is van het leven op aarde van ieder mens. Het ging erom de mensen het bewijs te leveren dat het mogelijk was deze vergeestelijking op aarde te bereiken. En daarom waren de gevechten en het worstelen van de mens Jezus van dezelfde aard - wat nu eenmaal een ziel vereiste die net zo van aard was, maar die toch uit het rijk van het licht was neergedaald om God zelf als verblijfplaats te kunnen dienen, Die zich nooit in een zondige ziel zou hebben kunnen manifesteren. Want de ziel van Jezus was zonder zonde, wat echter niet betekent, dat ze helemaal gespeend zou zijn geweest van de driften en hartstochten. Want hoe heftig deze zwakheden en hartstochten ook waren, hoe hevig ook de verzoeken waren die op Hem afkwamen, Hij heeft ze weerstand geboden en kunnen bieden, omdat ook zijn liefde sterk was en deze Hem kracht gaf voor deze weerstand.

De ziel van de mens Jezus verliet het licht en betrad de duisternis. En er hechtten zich aan deze ziel talloze aard-gebonden wezens die haar in het nauw brachten, op dezelfde manier als elke menselijke ziel door duistere krachten in het nauw wordt gebracht. En omdat Jezus de weg als mens moest gaan, kon de ziel deze wezens ook niet wegdringen. Integendeel, zij moest ze in een harde strijd trachten te overwinnen. Ze moest zelf de wil opbrengen niet aan hen toe te geven wanneer ze in verzoeking werd gebracht. En ze kon deze wil opbrengen op grond van de liefde die ze niet had prijsgegeven. Die haar deel was en bleef, omdat het goddelijke kracht was, met behulp waarvan de mens Jezus Zijn missie moest en kon vervullen, die echter ook iedere mens tot overwinnaar zou kunnen maken, wanneer hij maar de liefde in zich zou ontsteken en voeden.

Steeds weer moet benadrukt worden, dat het verlossingswerk door een mens volbracht moest worden, dat dus Jezus vooreerst alleen als mens moet worden beschouwd. Die het gelukt is zich op aarde te vergoddelijken en dat daarom deze mens zich geheel aan de wet der natuur onderwierp, dat Zijn lichaam was geschapen zoals dat van ieder ander mens en dat ook Zijn ziel zich niet mocht verweren toen er onzuivere geesten bezit van haar namen. Maar nooit liet Hij deze geesten de overhand nemen, omdat Zijn wil dit verhinderde en omdat Hij door de liefde ook de daarvoor benodigde kracht opbracht. Maar Hij moest worstelen net als iedere andere mens, want Hij moest en zou een voorbeeld voor hen zijn. Hij wilde hun de weg wijzen, die ook zij konden gaan om zich op aarde

nog te vergeestelijken. Want er kon van de mensen alleen dat worden verlangd, wat voor de mensen ook mogelijk was.

En zou Jezus over een kracht hebben beschikt die voor de mensen totaal onmogelijk was te verkrijgen, dan zou Hij nooit hebben kunnen zeggen: “Volg Mij na”. Maar dit sluit nooit uit dat Zijn ziel van boven kwam, dat het een ziel van het licht is geweest, in welke God zelf verblijfplaats nam en kon nemen omdat ze zonder zonde en rein was, omdat de liefde haar kracht gaf om aan alle verzoeken weerstand te bieden.

Amen

BD.8586

13 en 14 augustus 1963

Wat was het lichaam van Jezus?

Voor Mij, als uw God en Schepper, is niets onmogelijk. Wat Ik wil, dat gebeurt. En wat Ik wil scheppen, staat al als verwezenlijkte gedachte voor Me. Mij zijn geen grenzen gesteld, noch in ideeën noch in uitgevoerde werken, of ze nu geestelijke dan wel aardse substantie zijn. Want van oorsprong is alles geestelijks, om het even of u aardse of geestelijke scheppingen voor ogen staan.

Hoe echter deze geestelijke substantie in zichzelf geaard is, dat kan alleen Ik zelf beoordelen. Alleen Ik weet of het eens van Mij afgevallene geestelijks is dat hard geworden is tot vaste materie, of dat geestelijke kracht door Mij rechtstreeks is uitgestraald en vorm heeft aangenomen volgens mijn wil. Want elke kracht kan Ik veranderen of vormen tot scheppingswerken van allerlei aard.

Ik kan ook de door Mij rechtstreeks uitgestraalde kracht de karakteristieke eigenschappen geven die het eens zondig geworden geestelijke aankleven wanneer de uitgestraalde kracht als laatste vorm als menselijk lichaam een ziel in zich draagt ten behoeve van haar vervolmaking. Een door Mij voortgebracht lichaam dat geen zondig geworden geestelijks is, kan zich door mijn wil in een toestand van zwakte bevinden of kenmerken in zich hebben die elk ander lichaam aankleven, wanneer dit een bepaald doel dient. Alles ligt besloten in mijn wil en mijn macht. Maar steeds zal al het reine, al het goddelijke, beïnvloed worden en in benauwenissen geraken door de band met de wereld, met de materie die onrein geestelijks is. En daar het bij het verlossingswerk van Jezus om een uitermate belangrijke missie ging, waren de onzuivere vijandige krachten in het bijzonder bezig om op het zuivere goddelijke, de buitenkant van Jezus, in te werken. Want

deze goddelijk-geestelijke uitstraling van kracht die als Zijn lichaam was te beschouwen, werd niet zodanig werkzaam dat ze al het vijandelijke vernietigde of zijn werkzaam zijn verhinderde, maar het volstond op dezelfde wijze als elke andere lichamelijke buitenkant, weerstand te bieden, het haar kwellende geestelijke tot bedaren te brengen en dus dezelfde strijd te voeren tegen alle verzoeken. Want de mens Jezus wilde de medemensen het leven voorleven dat ze allen moesten leiden om van de krachten der duisternis vrij te worden.

Maar dat het lichaam van Jezus aardse materie was, valt niet te ontkennen. Maar deze aardse materie was het werk van mijn liefde, wijsheid en macht. Het was geen gevallen geest aan wie deze substantie was ontnomen, maar van Mij uitgegane kracht, die zich door mijn wil had verdicht tot een vorm, maar die geenszins minder harde eisen stelde aan de mens Jezus. Want zodra er kracht uit Mij naar de aarde komt, waar dus volmaakt geestelijks in het rijk van Mijn tegenstander komt, wordt dit volmaakte in het nauw gebracht door onrijpe geestelijke substanties. En al deze substanties moesten verlost worden - substanties die zich aan de ziel van Jezus vastklampten en ook het lichaam als het ware in bezit namen, dat nu moest strijden om niet het onderspit te delven, maar ook niet bovennatuurlijk zijn kracht mocht gebruiken, omdat het de mensen als voorbeeld moest dienen, om welke reden er aan de mens Jezus geen voordeel door buitengewone kracht was gegeven.

Hij moest als mens geaard zijn, zoals alle andere mensen. En ook de omstandigheid dat Zijn lichaam een voortbrengsel van Mijn kracht was, leverde Hem geen voordeel op in Zijn streven naar vergoddelijking. Het was voor Zijn ziel alleen maar een keten die haar eindeloos kwelde, omdat de ziel uit de vrijheid en het helderste licht kwam en in de duisternis verblijf moest nemen. En deze duisternis overviel ook het lichaam en bereidde het kwellingen, welke de ziel voelde en welke het lichaam toch niet bespaard konden blijven. Want als gevolg van Zijn liefde zag Jezus alle samenhang in en berustte Hij in Zijn noodlot dat Hij precies voorzag en waardoor Hij al onbeschrijfelijke kwellingen moest verdragen.

De totale vergoddelijking echter kon alleen tot stand worden gebracht door buitengewoon lijden en een overmaat van liefde. En daartoe droeg alleen al het verblijf van een zuiver lichaam zonder zonden en een ziel uit het rijk van het licht in het gebied van de vorst der duisternis bij, omdat ze zich voortdurend teweer moesten stellen tegen hem en zijn krachten, die alles probeerden om ook het lichaam tot zonde te verleiden, om ook de mens Jezus in schuld te storten, wat hem echter niet lukte.

Maar de strijd was zwaar en toch heeft de mens Jezus deze doorstaan en ook alle mensen het bewijs geleverd dat ze door de liefde ook de kracht verwerven om

weerstand te bieden aan alle verzoeken van de kant van de tegenstander. Bovendien heeft Hij door Zijn kruisdood ook voor alle mensen de genade van een versterkte wil verworven, zodat het ook voor alle mensen mogelijk is vrij te worden uit de keten van hun gevangenebewaarder. Dat ze niet aan de tegenstander zijn uitgeleverd, maar in Jezus Christus een Helper hebben, aan Wie ze zich kunnen toevertrouwen en Die hen toch begrijpt als mens en ze waarlijk aan de macht van de tegenstander zal ontrukken wanneer ze Hem daarom vragen. Want Hij weet hoe deze uw lichaam in het nauw brengt om uw ziel te verhinderen rijp te worden.

Hij weet dat de strijd in het leven op aarde zwaar is, omdat het lichaam nog een deel van de tegenstander is en deze het niet vrij wil geven. Maar Jezus heeft voor u het offer aan het kruis gebracht, opdat u vrij zult kunnen worden. Hij heeft u verlost door Zijn bloed, opdat u vrij zult worden van alle zonden.

Amen

BD.4175

25 november 1947

De knaap Jezus, God en mens

Vraag om opheldering en ze zal u worden gegeven. Op wie de geest Gods neerdaalt, die is ook in staat waarheidsgetrouw antwoord te geven op vragen die hem worden gesteld in geestelijk opzicht. Het mysterie van de menswording van God is een zo moeilijk probleem voor de mensen op aarde, dat ze nooit volkomen kunnen worden onderricht, tenzij ze van de geest Gods zelf de uitleg in ontvangst nemen, zodat de uitleg door de ontvanger van geestelijke boodschappen wel kan worden begrepen, maar de medemensen niet begrijpelijk kan worden toegezonden.

De mens Jezus werd weliswaar op wonderbaarlijke wijze geboren en Zijn geboorte was begeleid door bovenaardse verschijnselen van allerlei aard, maar toch was en bleef het lichaam voorlopig aards materieel. De ziel was afkomstig uit het lichtrijk en was bijgevolg zonder zonde ter wereld gekomen. En derhalve kon God zich zelf door deze ziel openbaren. Hij kon werkzaam zijn, omdat er niets aanwezig was wat Zijn werkzaam zijn als hindernis in de weg zou hebben gestaan.

Dus was er in het kind Jezus God en mens tegelijk. Al wat voor het menselijk oog zichtbaar was, was mens. Maar Die het Kind het leven gaf, Die de mensen

aantrok en hen tot aanbedding bracht door Zijn nabijheid, was God. De eeuwige Godheid zelf openbaarde zich en werd ook herkend door diegenen die van goede wil waren, wier harten in staat en gewillig waren om lief te hebben en die zich daarom openden voor de geest van God om in hen werkzaam te zijn.

Ten tijde van de geboorte van Jezus kwamen alleen mensen in Zijn nabijheid die door de geest Gods erheen werden geleid, die dus God zelf waardig keurde het Kind te zien, wie Hij door het Kind naderbij kwam en in wie Hij ook het bewustzijn wekte in de nabijheid Gods te zijn. Maar iemand anders dan zulke mensen zou het Kind alleen zuiver menselijk zijn voorgekomen, niet anders dan andere kinderen, zoals het ook volgens Zijn aardse lichaam was.

En zo zagen de mensen Hem ook in Zijn jeugd en latere jaren, want Hij trad niet openlijk met Zijn goddelijkheid op de voorgrond, met Zijn van Gods geest vervulde wezen, hoewel Hij zich steeds meer met God verenigde door Zijn voorbeeldig leven in liefde dat ook Zijn lichaam vergeestelijkte en tot een opnamevat van de goddelijke geest maakte. Maar het was de mens Jezus die zich zelf door werkzaam te zijn in liefde moest vormen tot een waardig omhulsel van Gods geest opdat deze zich in alle volheid in Hem kon bergen en door Hem onbepaald werkzaam kon zijn. Wat uit Hem sprak, wonderen verrichtte en zelf de dood gebod, was God zelf. Wat voor de mensen zichtbaar was, was mens.

Het geloof aan de goddelijke zending van de mens Jezus deed ook de mensen God in Hem herkennen, zowel als kind alsook in Zijn leerjaren, waar eveneens weer diegenen Hem herkenden die dezelfde geest hadden, die dus een leven leidden volgens de goddelijke wil en zich daarom ook voor Zijn goddelijk wezen openden. Voor hen was het zonder twijfel dat God zelf zich in Hem borg en door Hem werkzaam was. Maar de menselijke buitenkant liet ook in die eerstgenoemden soms twijfel bovenkomen. Want ook zij konden het mysterie van de menswording Gods, van de volledige aaneensluiting van God en mens, niet vatten - zoals het ook nooit helemaal kan worden uitgelegd aan de mensen die niet geestelijk gewekt zijn. Dezen zouden het wel met hun ziel kunnen begrijpen, maar het kan nooit zuiver verstandelijk zo worden voorgesteld, zoals het voor een volledig begrip nodig zou zijn. Maar nooit ofte nimmer kan en mag het kind Jezus de Godheid worden ontzegd, want Dit was de hoogste genade waardig, dat God zelf zich in Hem borg, dat Hij zich openbaarde aan diegenen die Hem liefhadden en naar Zijn wil leefden.

Amen

3 mei 1963

Het leven van Jezus voor zijn leerjaren

Ik zal u altijd in alle waarheid onderrichten, zodra u dit maar wenst. En Ik zal u ook antwoord geven op vragen die u bezighouden, omdat u het antwoord ook alleen omwille van de waarheid wenst, dat wil zeggen: haar duidelijkheid zou willen bezitten, waar zich verschillende meningen willen handhaven. Wanneer Ik u de opdracht geef, waarheid te verbreiden, zult u ook steeds opheldering moeten verkrijgen, wat het ook mag zijn.

De weg van de mens Jezus over de aarde kan niet meer worden aangetoond. Er kan u mensen alleen op geestelijke wijze verslag worden gedaan hoe en waar Jezus de jaren doorbracht die aan Zijn eigenlijke werkzaamheid als leraar voorafgingen. Maar een ding is zeker: Hij heeft het meest eenvoudige leven geleid te midden van Zijn familie en Hij bleef steeds uiterst terughoudend, ook in de kring van de mensen die in Zijn ouderlijk huis verkeerden.

Hij hield zich verre van alle vermakelijkheden, evenals van grotere bijeenkomsten. Hij bleef steeds op zichzelf en werd innerlijk rijp door Zijn buitengewoon tot helpen bereide instelling tegenover Zijn zich in nood bevindende medemensen. Want Zijn hart was vol liefde en deze liefde veroorzaakte dat Zijn wijsheid toenam, dat zich aan Hem een weten ontsloot, dat Hij alles duidelijk inzag, ofschoon in het begin dit innerlijke licht bliksemsnel in Hem oplichtte en dan weer voor enige tijd afnam, en Hij weer als ieder mens sprak en dacht. Maar Hij was al Zijn leeftijdsgenoten ver voor in weten. Hij weigerde echter van mensen onderrichtingen aan te nemen.

Een ding zult u mensen mogen geloven: de liefde is de beste leermeester. Wie de liefde in zich tot de juiste ontplooiing brengt, komt van binnen uit tot kennis die hem van de kant van een medemens nooit zo volledig kan worden aangeboden. U zult nu moeten weten dat de ziel van Jezus uit het lichtrijk kwam. Dat ze wel het licht opgaf voor de tijd van haar aards bestaan, maar nooit de liefde die haar vervulde, omdat ze als reinste lichtwezen werd doorstraald door mijn eeuwige vaderliefde.

Als mens kon het licht van de liefde niet in alle volheid werken, omdat de medemensen het niet zouden hebben kunnen verdragen. Maar in de mens Jezus straalde het verder. En het ontsloot Hem al het weten, om welke reden Hij ook zeer spoedig de grote nood van de mensheid en Zijn missie inzag en zich bewust hierop voorbereidde.

U weet nu echter ook dat Hij als knaap al in de tempel onderrichtte. Dat Hij de schriftgeleerden antwoorden gaf die dezen versted lieten staan. Dit bewijst u dus dat Hij al als knaap over een weten beschikte dat Hem niet door mensen werd geleerd, maar die de heldere vlam in Hem als basis had. Zijn liefde werd steeds sterker en dus nam ook Zijn wijsheid toe. En Hij werd al in Zijn jeugd vijandig bejegend door de leraren en schriftgeleerden, omdat Hij zich niet door hen liet onderrichten, maar zich verre hield van elke school.

Over de tijd tussen Zijn onderrichting in de tempel en het begin van Zijn eigenlijke werkzaamheid als leraar zijn voor de latere generaties geen aantekeningen overgebleven. En daarom worden de meest verschillende veronderstellingen en verklaringen verdedigd, zoals het menselijk verstand had bedacht. En er bestaan geen gegevens, omdat het leven van Jezus zich in alle stilte in het ouderlijk huis voltrok. Omdat Hem in deze tijd elke goddelijke capaciteit verloren scheen gegaan. Hij trad buiten het gezichtsveld van de openbaarheid en leidde een geheel teruggetrokken leven. En als zoon van een timmerman oefende Hij ook als zodanig Zijn beroep uit. Hij werd met niets buitengewoons geconfronteerd, want dit waren de jaren waarin Jezus als mens rijp moest worden, omdat Hij de mensen de gang over de aarde wilde voorleven die naar het rijp worden, naar de volmaaktheid leidt.

In deze tijd was alles stil om Hem heen. Hij bezat geen ongewone begaafdheid. Hij maakte eerder de indruk van een geestelijk achtergebleven mens, omdat Hij zich van alle mensen terugtrok en steeds maar kort in Zijn antwoorden was, en ook het gebruikelijke wereldse weten Hem vreemd scheen. En Hij vermeid vooral de omgang met degenen die bij de tempel hoorden en wier taak het moest zijn, de mensen geestelijk te leiden. En zo was er ook spoedig geen mens in Zijn omgeving - ook van Zijn naaste verwanten niet - die nog van een goddelijke zending van het eens zo ongewone Kind overtuigd was.

Deze tijd van Zijn leven op aarde is voor Jezus bijzonder pijnlijk geweest. Want wat naar buiten toe niet meer herkenbaar was, dat lag toch diep in het innerlijk verborgen, alleen moest Jezus zelf daarin Zijn weg vinden. Hij moest als mens zich grondig met alles bezighouden. Hij moest als mens alle innerlijke driften en hartstochten bestrijden die het lichaam net zo in het nauw brachten als bij andere mensen. Hij moest lijden en strijden en door dienen in liefde rijp worden. Want op grond van Zijn liefde die wijsheid uitstraalt, zag Hij snel alle samenhang in. En Hij wist dat Hij zelf eerst een graad van rijpheid moest verkrijgen die Hem dan in staat stelde Zijn missie uit te voeren.

En deze ontwikkelingsgang legde Hij in alle stilte en teruggetrokkenheid af als eenvoudige timmermanszoon die Zijn geboortestreek niet verliet. Die alleen ten behoeve van het innerlijk rijp worden vaak de eenzaamheid opzocht, door zich

terug te trekken in afgelegen gebieden, door bergen te beklimmen en zich daar vaak dagenlang in eenzaamheid op te houden, alleen met Zijn God en Vader verbonden en volhardend in gebed om kracht en versterking voor dat wat voor Hem lag en wat Hem vaak tot in detail voor ogen stond en Hem in vreselijke toestanden van angst verplaatste, waarin Hij dan hulp zocht bij Mij.

En Ik was met Mijn Zoon. Ik sterkte Hem en Ik schonk Hem steeds helderder inzicht, zodat Hij zich steeds opnieuw aanbood om het werk, dat de mensheid verlossing moest brengen van zonde en dood, tot een goed einde te brengen.

Geheel onjuist is echter de mening dat de mens Jezus zich een diep weten zou hebben eigen gemaakt door de omgang met wijzen en leraren in vreemde landen. Wie zou Jezus wel beter hebben kunnen onderrichten dan Ik zelf? Ik zelf was echter in de mens Jezus als gevolg van Zijn overgrote liefde. Het is een volledig absurde gedachte dat Jezus onderrichtingen van de kant van een medemens nodig zou hebben gehad, om dan Zijn werkzaamheid als leraar op aarde in Zijn geboortestreek te kunnen uitoefenen.

Wanneer u mensen nu het bewijs hebt dat Ik zelf de waarheid naar de aarde leid, als er maar aan bepaalde voorwaarden is voldaan, hoeveel eerder dus was Jezus in staat door Mij rechtstreeks te worden onderricht, Die toch U mensen allen overtrof in liefde en volledige overgave aan Mij.

Alleen wie nog geen besef heeft van de uitwerking van een leven in liefde, kan zulke beweringen opstellen dat Jezus zich in andere landen de kennis zal hebben verschaft om onderrichtend op te treden, dat Hij andere mensen moest opzoeken om hun leren te bestuderen.

Wat Ik bij een eenvoudig mensenkind klaarblijkelijk laat gebeuren, dat Ik de zuivere waarheid van boven naar hem toe zal leiden door de geest, dat zult u mensen waarlijk ook aan de mens Jezus moeten toekennen, Die naar de aarde afdaalde om Mij zelf door zich tot u te laten spreken. Die dus waarlijk geen leraren nodig had, maar de diepste wijsheid rechtstreeks van Mij in ontvangst nam en door deze onderrichtingen als mens geschikt werd om te onderrichten en aan de medemensen de zuivere waarheid over te brengen. En u zult nu ook deze woorden van Mij als zuiverste waarheid in ontvangst kunnen nemen, want Ik wil toch dat u niet dwaalt en dat u uitsluitel wordt gegeven aangaande hetgeen waarover u zelf nog onwetend bent.

Het gaat er bovenal om dat u mensen een duidelijk beeld krijgt wie Jezus in diepste wezen eigenlijk is en waarom Hij in de onaanzienlijkste en armzaligste omstandigheden ter wereld kwam en daarin is opgegroeid. Want ofschoon Hij mens was als ieder ander, heeft Hij de mensen toch bewezen dat eenieder in zich

de hoogste geestelijke capaciteiten kan ontwikkelen en dat Hij vanuit zich zelf een weten bezat dat Hij nu aan de mensen overbracht, maar dat Hij het nooit nodig had zich door anderen te laten onderrichten of kennis te nemen van leren, daar Hem toch alles bekend was. Daar Hij anders niet de hoogste volmaaktheid bereikt zou hebben op aarde die tot de algehele vereniging met Mij voerde, dat Hij - in Wie Ik zelf mens ben geworden om u te verlossen - één werd met Mij.

Amen

BD.3621

6 december 1945

"Wie Mij ziet, ziet de Vader"

Wie Mij ziet, ziet de Vader, want de Vader en Ik zijn één. Ik bracht de mensen het woord, maar ze herkenden het niet als Gods woord, als uiting van Zijn oneindige liefde voor Zijn schepselen. Ze hielden het voor het woord van een mens, door Mij aangeboden uit Mij zelf, omdat het in hen donker was en zij niets wisten over het werkzaam zijn van God in de mens - en dus konden zij de stem van God niet meer zelf vernemen, die voor hen bewijs geweest zou zijn voor de tegenwoordigheid van God, voor Zijn wezenlijk zijn en Zijn nauwe verbinding met de mensen. Maar Ik wilde hun dit weten teruggeven. Ik wilde hen vertrouwd maken met de kracht van de liefde en het geloof, opdat ze zich van deze tegenwoordigheid van God voelbaar bewust zouden worden als ze mijn leer ter harte namen. Ik kwam als Middelaar tot hen, door God gezonden om in Zijn opdracht de mensen die van goede wil waren Zijn woord te verkondigen.

De Vadergeest van eeuwigheid verbleef in Mij om door Mij openlijk werkzaam te zijn. Wat Ik sprak en wat Ik deed was Zijn werk, Zijn wil, Zijn kracht en Zijn liefde. Ik was alleen maar de vorm waardoor God zich uitte, omdat anders Zijn aanwezigheid voor de mensen die zich in diepe geestelijke duisternis bevonden, onverdraaglijk zou zijn geweest. En wat de Vadergeest omhulde was eveneens van Hem, want alles in Mij streefde naar het bereiken van de Vadergeest, ofschoon het een sterfelijk omhulsel was, net als bij ieder ander mens. Maar het werd onsterfelijk door de geest, die in Hem was. Ik was de mens Jezus, maar alleen naar de uiterlijke vorm, want alles in en van Mij was vergeestelijkt door de liefde, het was verenigd met de eeuwige Liefde met wie Ik onafscheidelijk was verbonden sinds eeuwigheid.

God als Geest is niet zichtbaar voor de mensen, maar in mijn persoon liet Hij zich aan hen zien. Hij nam mijn lichamelijk kleed aan en vertoonde zich hierin aan de

mensen, zich kenbaar makend als wijsheid, liefde en almacht. En Zijn werkzaam zijn op aarde bewees diegenen die in Mij geloofden, de goddelijkheid door wonderen die alleen voor God mogelijk waren en die mijn wil kon verrichten omdat God in Mij was en dus Zijn wil Mij doorstroomde, Zijn wijsheid en Zijn kracht. En zo bestond er geen scheiding meer tussen God en mijn sterfelijk omhulsel. Het was één geworden met Hem, Hij vervulde het totaal. Hij wandelde zelf op de aarde in mijn uiterlijke vorm, die weer alleen een werk van Zijn liefde was, om de mensen dichter bij zich te brengen.

En Ik bracht hun Zijn woord. Hij sprak zelf door Mij het eeuwige Woord, had vlees aangenomen om zich aan de mensen te laten horen. Want ze waren niet meer op de hoogte van het mysterie van de eeuwige Liefde, de Vadergeest van eeuwigheid, wiens woord de verbinding tot stand brengt met de mensen. Ze kenden de kracht van Zijn woord niet meer, die alles tot zich trekt als ze werkzaam kan worden bij de mens. Ze wisten niet dat ieder mens in staat was in zich het goddelijke woord te vernemen, als hij zich naar Gods wil vormt tot liefde, om de goddelijke Liefde zelf in zich te kunnen opnemen. En daarom kwam God zelf naar de aarde en Hij bracht hun weer dat weten dat de mensen moest verlossen uit hun duisternis.

En de mensen herkenden Hem niet, ze vervolgden Mij als mens terwijl Ik het goddelijke in me droeg. En Ik moest het laten gebeuren om hun wil niet onvrij te maken. Ik bracht hun het woord, maar ze namen het niet aan. En ze herkenden in Mij niet Degene die Mij geheel en al vervulde. Ze zagen Mij, maar niet God in Mij die zich niet voor hun ogen verborg, maar tekenen en wonderen verrichtte om de blinden ziende te maken. Maar aan hen die geloofden openbaarde Hij zich in Zijn liefde, wijsheid en almacht. En ze zagen Hem opstijgen naar de hemel in alle glorie. Ze zagen Zijn omhulsel dat zich voor hun ogen vergeestelijkte en in stralend licht opsteeg in het rijk dat hun vaderland was van eeuwigheid.

Amen

BD.7056

5 maart 1958

De strijd van Jezus tegen de verzoeken

Ook mijn leven op aarde was aan dezelfde verzoeken en gevechten blootgesteld die u hebt te overwinnen. Ook Ik moest worstelen om alle substanties van het aardse lichaam in de juiste ordening te brengen. Ook Ik kende de begeerten en moest er tegen vechten, want Ik was met dezelfde zwakheden

behept die u veel last bezorgen en alleen de wilskracht in Mij werd ze de baas. En daarom deed Ik mijn lichaam geweld aan. Ik liet het niet de macht over mijn ziel verkrijgen, maar Ik overwon het en kon dit op grond van de liefde, die in Mij opgloeide toen Ik Me te midden van de geknechte mensheid begaf.

Ik zag de nood om Me heen, die zowel aards als ook geestelijk op de mensheid drukte. En in Mij ontbrandde het vurige verlangen om hen te helpen. Daarom lette Ik niet op het lichamelijke verlangen in Mij, Ik gaf er geen gehoor aan, want Ik wist dat Ik alleen maar zwakker zou zijn geworden in mijn wil om te helpen, als Ik acht had geslagen op mijn lichamelijke begeerten en ze had vervuld.

Maar het was een zware strijd, want van alle kanten drongen de verzoeken zich aan Mij op en het menselijke in Mij zocht naar vervulling. Maar mijn ziel keerde zich tot God. Ze zocht steeds meer de verbinding met de Vader, naarmate de verleidingen heftiger werden. En ze ontving daarom ook steeds meer kracht, omdat deze band nooit zonder uitwerking bleef. Ik had waarlijk geen gemakkelijk leven op aarde af te leggen, tot de algehele vereniging met de geest van de Vader had plaatsgevonden. Want Ik was een mens, net als u. En Ik moest eerst hetzelfde doen wat ook uw taak is: de liefde tot de hoogste ontplooiing brengen om daardoor God, de eeuwige Liefde, in alle volheid in Mij op te kunnen nemen, dus de definitieve aaneensluiting met Hem te vinden, die ook uw doel op aarde is. En ofschoon mijn ziel uit het lichtrijk was, werd ze toch door haar vleselijk omhulsel buitengewoon in het nauw gedreven. De materie was als uw lichaam en bestond daarom uit geestelijk onrijpe substanties waar de tegenstander nog macht over had, die hij voortdurend aanzette tot begeerten en hartstochten van allerlei aard. Dat Ik hier als mens niet aan ten prooi viel, bracht alleen de liefde in Mij tot stand, die de wil in Mij sterker maakte om weerstand te bieden.

En het verblijf in de duistere, zondige omgeving, gaf ook de verderfelijke geesten van buiten de gelegenheid het lichaam lastig te vallen en het verlokken beelden voor te spiegelen, welke de zinnen benevelen en mijn weerstand moesten verzwakken. Maar Ik mocht deze verderfelijke geesten niet opzij dringen. Ik moest proberen ze zachter te maken. Ook tegenover hen moest Ik de liefde naar voren laten treden, omdat Ik inzag dat ook zij deerniswekkende wezens waren, die de tegenstander in zijn macht had en die eens van hem zouden moeten worden verlost. En daarom mocht Ik niet met geweld tegen deze kwade geesten optreden, maar moest Ik Me oefenen in geduld en zachtmoedigheid. Ik moest hen weerstaan en door mijn wil om lief te hebben hen zachter maken, tot ze van Mij afzagen.

Ik was een mens en heb moeten strijden en lijden als een mens, omdat dit alles tot het verlossingswerk behoorde dat Ik voor mijn gevallen broeders wilde volbrengen. Want Ik wilde tegelijkertijd ook de mensen tonen op welke manier

ze meester over hun zwakheden en begeerten kunnen worden. Ik wilde hun het leven voorleven, dat ook hen moet helpen vrij te worden en zich aaneen te sluiten met de Vader van eeuwigheid. Ik wilde hen bewijzen dat het mogelijk is alle verzoeken te weerstaan met de kracht van de liefde, dat dus de liefde eerste en laatste voorwaarde is om het aardse leven te kunnen afleggen met het succes volmaakt te worden en zich met God te verenigen.

De liefde in Mij gaf Mij als mens het besef van de reden van de ongelukkige toestand, zoals ook u mensen pas door de liefde tot het juiste inzicht zult kunnen komen. En de liefde in Mij gaf Mij ook de sterke wil om het werk van verlossing te verwezenlijken, ten behoeve waarvan mijn ziel zich op aarde had belichaamd. Ik wist als mens, dat Ik alleen met de kracht van de liefde uit God dit werk zou kunnen volbrengen. En daarom vroeg Ik om de liefde. Ik smeekte haar zich aan Mij te schenken en Ik maakte dus mijzelf ook gereed om de kracht van de liefde van God in Me op te nemen. Ik trachtte alle begeerten te weren. Alle onzuivere gedachten, die de tegenstander in Mij wilde wekken, belette Ik de toegang. Ik stelde steeds weer mijn liefde tegenover hem, waarvoor hij moest wijken. En zo was mijn hart spoedig alleen vervuld van de liefde. Ik verbond Me steeds inniger met de eeuwige Liefde, die zich aan Mij schonk en Mij nu ook krachtig liet worden, zodat Ik met een sterke wil de eindbestemming van mijn bestaan op aarde tegemoet ging.

Desondanks hield de tegenstander niet op mijn lichaam steeds weer buitengewoon te kwellen, doordat hij Mij steeds meer in verzoeking bracht, hoe duidelijker hem mijn voornemen werd. En Ik moest tegen hem strijden tot aan mijn einde. Steeds weer kwam het menselijke in Mij tevoorschijn, zodat Ik in mijn zwakte tot de Vader bad: "Als het mogelijk is, laat dan deze kelk aan Mij voorbijgaan." Maar de band met de Vader was sterker en Ik gaf Me volledig over aan Zijn wil. Ik zag de grenzeloze ellende van de mensheid en de steeds sterker wordende liefde was bereid tot het reddingswerk voor deze mensheid.

Een mens leed en stierf de dood aan het kruis. Doch deze mens was alleen het omhulsel van Mij zelf. Ik kon mijn intrek in hem nemen en het was de liefde die het verlossingswerk volbracht. Het was de liefde welke de zondeschild van de mensheid teniet deed. En deze liefde was Ik zelf.

Amen

BD.6985

5 december 1957

De geestelijke missie van de mens Jezus

Waarom van de goddelijke Verlosser onophoudelijk gewag moet worden gemaakt, wordt voor u ook begrijpelijk wanneer u de hoge geestelijke missie van de mens Jezus heeft ingezien. Want pas als de mens vrij is van zijn oerschuld, is hem een opklimmen tot lichte hoogten verzekerd.

De mensen hebben geen kennis van deze oerschuld, en daarom weten zij ook niet wat het verlossingswerk betekent. Zij kunnen geen verband leggen tussen de kruisdood van de mens Jezus aan wie zij misschien nog geloven, en het zalig worden van de mensen. En daarom wijzen zoveel mensen Hem af, omdat het verlossingswerk hun slechts verkondigd maar niet met redenen omkleed werd.

En wederom kan zo'n motivering alleen diegenen gegeven worden die naar opheldering verlangen. En dat zullen er altijd maar weinig zijn. Want ook de duidelijkste verklaringen zouden onbegrijpelijk zijn voor de mensen die geen inzicht hebben in het geestelijke rijk, die alleen de aardse wereld als realiteit aannemen en alles wat voor hen zichtbaar en bewijsbaar is.

De missie van de mens Jezus was echter niet alleen een aardse aangelegenheid, ofschoon deze zich voor de mensen zichtbaar afspeelde. De missie van Jezus had een diepe geestelijke reden. En zolang de mensen daar niets van weten staan zij ook nog niet tegenover de Verlosser Jezus Christus als schuldbeladen broeders, die Hem hun schuld te dragen geven en Hem vragen deze teniet te doen.

En toch moet dit verzoek voorafgaan, willen zij verlossing vinden. Daarom moeten zij op de hoogte zijn van hun zondesschuld, van dat grote misdrijf tegen God dat hen liet zondigen en dat niet anders dan door dat grote zoenoffer van de mens Jezus gedelgd kon worden.

Zolang de mensen dus geen schuldgevoel hebben gaan zij ook niet de weg tot Hem, de weg tot het kruis met hun schuld. En zolang erkennen zij ook de goddelijke Verlosser niet. Pas de kennis van hun oerbegin, van hun vroegere gesteldheid, hun weerstand tegen God, hun oerzonde, geeft hun ook inzicht in de daad van de verlossing door Jezus die als mens zo geleefd heeft dat Hij God zelf in zich kon opnemen. En het verlossingswerk werd nu volbracht door de eeuwige Liefde die haar schepselen uit de ketenen van de tegenstander bevrijden wilde.

Zo'n motivering van de missie van Jezus zal voor de mensen geloofwaardiger zijn, dan wanneer er alleen gesproken wordt van zonden die in het aardse leven worden begaan en die voor de mensen vaak veel geringer lijken dan dat

daarvoor zo'n werk van verzoening nodig zou zijn om deze zonden te niet te doen. Iedere zonde is weliswaar een overtreding tegen de liefde en zodoende een overtreding tegen God, maar de oerzonde van de vroegere afval van God was zo groot, dat het wezen dat zelf niet had kunnen verzoenen al zouden eeuwigheden er mee gemoeid zijn.

Dit is voor u mensen moeilijk te begrijpen. Maar zo'n ontzaglijke zonde eiste ook een zeer grote verzoening. Die is wel door een mens volbracht, maar Hij kon die alleen volbrengen omdat deze mens God in zich droeg, dus de kracht uit God Hem daartoe in staat stelde, de liefde, het oer-wezen van God.

De mensen hadden als oorspronkelijk geschapen wezens deze liefdeskracht van God afgewezen en waren dus zonder die kracht. De mens Jezus deed echter bewust een beroep op deze liefdeskracht van God en gebruikte ze voor een werk van barmhartigheid voor Zijn gevallen broeders, om hun schuld te verzoenen.

Maar de mensen weten ook niet dat hun bestaan als mens op aarde het gevolg is van die oer-schuld. Dat zij die oorspronkelijke toestand ooit wel weer bereiken zullen, maar nooit zonder de erkenning van Hem, die deze schuld uit overgrote liefde uitgewist heeft. Want hun afval van God was een bewust "zich van Hem afkeren", dat ook weer een "bewust zich tot Hem wenden" vereist om weer in die oorspronkelijke verhouding met God binnen te kunnen gaan.

Wanneer deze kennis de mensen gegeven wordt, is dat een bijzondere genade die ieder zou moeten benutten in zoverre, dat hij er zich in gedachten alleen maar mee bezig houdt dat hij als waar zou moeten aannemen wat hem verkondigd wordt.

Want hij hoeft zich dan alleen maar tot de mens Jezus te wenden en met Hem te spreken. En Deze zal hem dan als God antwoord geven. Hij zal de mens helpen tot het ware besef van zijn schuld te komen en Hij zal die schuld van hem wegnemen, als hij er berouw over heeft en Hem om hulp vraagt.

Een ieder mens kan persoonlijk tot het inzicht komen dat hij eens gezondigd moet hebben, zodra hij er over nadenkt dat hij een onvolmaakt, zwak en onwetend wezen is en daarvan de oorzaak probeert te doorgronden. Want geen van zulke innerlijke vragen blijft onbeantwoord. Maar zij moeten eerst gesteld worden, wat echter de meeste mensen achterwege laten. Maar gewetenloos wijzen ze iedere verwijzing naar de goddelijke Verlosser af, als zij opmerkzaam worden gemaakt op Hem en Zijn grote geestelijke missie.

En van Gods zijde zal de mensen steeds weer de goddelijke Verlosser Jezus Christus verkondigd worden. En al Zijn dienaren, die op aarde voor Hem

werkzaam zijn, zullen met steeds grotere ijver Zijn naam en Zijn evangelie prediken, opdat allen die er naar luisteren vrij worden van hun grote schuld en zelf een innige verbinding met Jezus Christus aangaan in wie God zelf mens is geworden om te verlossen wat gebonden is door Zijn tegenstander.

Amen

BD.6088

24 oktober 1954

Jezus was zich tevoren van Zijn werk bewust

Ik wilde voor u lijden en bereidde Me daarom bewust voor op de dood aan het kruis. Ik was op de hoogte van de buitengewoon zware lijdensweg die Ik moest gaan om u te verlossen uit nood en dood. Ik zag alles voor Me en voor Mij was niets geheim van wat Ik moest verduren. En toch ging Ik er op af. Ik verzette Me niet. Ik ontvluchtte het gevaar niet, maar trad het bewust tegemoet. Want Ik zag niet alleen dit verloop van Mijn verlossingswerk, Ik zag de zwakheid en het gebonden zijn van mijn schepselen die in grootste nood terneer lagen en aan wie Ik alleen bevrijding kon brengen door mijn lijden en sterven aan het kruis.

Helder en duidelijk stond alles Me geestelijk voor ogen, de gruwelijke macht van mijn tegenstander, de afgrondelijke verwijdering van het van God afgevallene die steeds groter werd. Ik zag de diepste duisternis aan de ene kant en het helderste licht en gelukzaligheid aan de andere kant. Ik kwam uit het licht en wilde het licht ook in de duisternis dragen, maar daar was een brug voor nodig. Ik moest er iets voor aanbieden om het recht te hebben de gekwelde zielen uit de diepte op te heffen naar het licht.

Ik moest mijn leven inzetten om het leven van de ongelukkige schepselen te kopen. Er was alleen maar deze ene weg van zelfopoffering, van het offer van het hoogste goed dat Ik bezat - mijn leven. Uit liefde voor diegenen die dood waren als gevolg van de zonde, moest Ik met mijn leven voor hun leven betalen. Helder en duidelijk stond Mij alles voor ogen en Ik leed tevoren al ontzaglijk, omdat Ik als mens met dezelfde gevoelens was geschapen als u, met de vrees voor de dood, voor het vreselijke lijden en voor Mij zelf, dat Ik zwakker zou kunnen worden. Dat mijn kracht te zwak zou zijn en dat mijn gevallen broeders verder in de grootste nood zouden moeten blijven wanneer Ik faalde. Maar mijn kracht groeide, hoe dichterbij de dag kwam dat het zou moeten gebeuren. Mijn kracht groeide evenals mijn liefde voor de ongelukkige mensheid wier nood Ik dagelijks beter inzag. En mijn wil om het werk te voltooien dat Ik was begonnen, werd niet

zwakker, ondanks dat Ik soms door een zwakheid overvallen werd bij het zien van datgene wat voor Me lag. Want het menselijke in Mij bleef altijd verbonden met de Vader die Mij met kracht vervulde zodat mijn liefde steeds machtiger werd en Ik tenslotte in het volle bewustzijn de dood inging, omdat Ik nu ook inzag dat de dood zou moeten worden overwonnen en dat ook dit mijn taak was.

De weg naar het kruis was bitter en kwellend, want Ik moest door de diepste duisternis heen om de poort naar het lichtrijk te openen voor allen die uit de diepte omhoog wilden klimmen naar het licht. Maar als mens moest Ik het bitterste lijden en de kwellingen verduren om u te helpen die zonder mijn daad van verlossing, zonder mijn dood aan het kruis, reddeloos verloren zouden zijn.

En daarom was ook mijn bestaan op aarde als mens ontzettend smartelijk. Want vanaf het moment dat de Vader zich in mijn omhulling openbaarde, was Ik ook op de hoogte van alles wat Mij te wachten stond. En toch ging Ik vrijwillig de weg naar het kruis, want niet de wil van de Vader, maar mijn liefde voor het gevallen dreef Mij aan om het werk van verlossing te volbrengen. En deze liefde gaf Mij de kracht om vol te houden tot aan het uur van de dood.

Amen

BD.8791

27 maart 1964

Goede Vrijdag (2)

Geen van u mensen kan de mate van het lijden van de kruisweg en de kruisiging in zijn volle omvang beseffen. Want voor menselijke begrippen waren ze ondraaglijk en alleen de kracht van mijn liefde voor u maakte het Mij mogelijk dit zwaarste offer te volbrengen dat de mensheid weer de verzoening met de Vader moest opleveren. En of u ook probeert u mijn kwellingen en pijnen voor te stellen, het zal steeds slechts een zwakke vergelijking blijven. Want ze waren bovenmenselijk. Ze waren zo groot dat mijn kruisoffer waarlijk uniek is geweest en blijven zal, omdat een "mens" deze tijd van kwellingen niet zou hebben doorstaan. Omdat ieder ander mens het niet ten uitvoer zou hebben kunnen brengen, want al een gering deel zou voldoende zijn geweest om de mens het leven te ontnemen.

Maar Ik wilde lijden en sterven om de rechtvaardige boete te doen voor de zonden van de mensheid. Ik wilde alle schuld van de mensen op Me nemen en het zoenoffer aanbieden om de Vader Zijn verloren kinderen terug te geven die

zonder dit werk van verlossing nooit meer in Zijn nabijheid zouden hebben kunnen komen. En Ik ben de weg gegaan - vrijwillig en uit liefde voor de Vader en voor mijn gevallen broeders. Ik was op de hoogte van het zware lot dat Mij wachtte en heb daarom dubbel geleden. Want steeds stond Mij het beeld van de kruisiging voor ogen, steeds zag Ik de lijdensweg die naar het kruis voerde.

Maar Ik vervulde deze missie in vrije wil en kocht de tegenstander al zijn zielen af die bereid waren zich door Mij te laten verlossen. Want Ik was op de hoogte van de reden van de zwakte van de mensen en verwierf voor hen allen door mijn kruisdood versterking van hun wil. Ik verwierf voor hen talloze genaden, met behulp waarvan ze weer de hoogte konden bereiken van waaruit ze eens waren neergestort in de diepte. Ik wist dat ze nooit alleen weer opwaarts konden gaan wanneer ze niet zouden worden geholpen. En Ik had medelijden met mijn gevallen broeders, want Ik kende de gelukzaligheid van Gods nabijheid. Ik wist wat ze hadden prijsgegeven en dat ze eeuwig van het aangezicht van de Vader waren verbannen wanneer er niet Een de grote schuld teniet deed die ze door hun vroegere afval van de Vader op zich hadden geladen.

Maar het was een buitengewoon zware opgave om in het volle bewustzijn van de afloop alle lichamelijke en geestelijke pijnen op zich te nemen en een tocht te gaan in angst en nood om het werk van erbarmen door te kunnen zetten tot aan het einde. Want Ik was een mens met alle lichamelijke gevoelens. En steeds meer menselijk was mijn denken toen het richting het uitvoeren van de laatste missie ging, toen Ik gevangen werd genomen en meedogenloos werd veroordeeld tot de gruwelijkste dood die de mensen zich konden indenken.

Want om de onmetelijke schuld te delgen, om de delging van de oer-schuld van de vroegere afval van God, was het nodig dat een mens in staat was te lijden, omdat God Die wel als Liefde in Mij was, niet kon lijden en Hij zich bijgevolg uit de laatste fase van het verlossingswerk terugtrok, wat in Mij een onuitsprekelijke angst teweeg bracht en Mij tot de woorden dreef: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten". Het bewustzijn van de Vader in Mij zou een verzachting van de pijnen zijn geweest, maar de mate van mijn pijnen kon wederom niet groot genoeg zijn gezien de schuld van de gehele mensheid, de schuld van alle afgevallen oer-geesten die Ik wilde redden uit de diepte. Ik wilde, als "alleen maar mens" het werk volbrengen en daarom gaf Ik Me over aan de wil van de Vader die ook mijn wil is geweest vanaf het begin, alleen tegen de achtergrond van de dood voor korte tijd onzeker werd. Maar Ik onderwierp Me vervolgens geheel aan Zijn wil toen Ik uitriep: "Vader, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede".

En Ik heb waarlijk een zwaar offer gebracht dat noch tevoren, noch daarna een mens had volbracht en volbrengen kon, omdat het de menselijke kracht te boven

ging. Uit de liefde van de Vader putte Ik echter de kracht, want de liefde bleef in Mij tot aan het uur van de dood, daar Ik anders de woorden niet zou hebben uitgesproken: "Vader, vergeef hen, want ze weten niet wat ze doen".

En dus was en bleef Ik met de Vader verbonden, alhoewel Ik de kracht van de liefde niet aanwendde om Me aan de offerdood te onttrekken. Eens zult ook u mijn kruisdood mogen meebeleven, wanneer u in het rijk van het licht vertoeft. En dan pas zal voor u ook mijn overgrote liefde duidelijk zijn die mijn broeders gold, die alles op zich nam om diegenen het leven terug te geven die vrijwillig de dood hadden gekozen.

En ieder kan nu ook weer tot leven komen die in vrije wil Mij erkent als Zijn Verlosser en wil dat Ik ook voor hem gestorven mag zijn, dat ook hij mag horen bij degenen die verlost zijn, voor wie Ik mijn bloed heb vergoten en die door mijn bloed vergeving krijgen van hun zondenschuld die hen van de Vader gescheiden hield en die Ik dus van schuld en zonde heb bevrijd door mijn dood aan het kruis.

Amen

BD.7992

15 september 1961

De vrije wil van de mens Jezus

Ook mijn lijden en sterven aan het kruis bleef tot aan het einde een aangelegenheid van mijn vrije wil. Want Ik zou het ook wel hebben kunnen verhinderen. Ik zou de goddelijke kracht die Ik in mij droeg, kunnen hebben gebruikt en alle vijanden geweerd die via Mij hun gedachten van haat ten uitvoer wilden brengen. Het werk dat Ik heb volbracht, heeft mijn volledig vrije wil volbracht. Ik was bereid te lijden en te sterven voor mijn medemensen, omdat Ik als mens Jezus op de hoogte was van de vreselijk ellendige toestand waarin de gehele mensheid zich bevond door de vroegere zondeval en omdat mijn liefde al mijn gevallen broeders wilde helpen en Ik daarom Mij zelf aan de Vader aanbood als zoenoffer.

Ik was er helemaal niet toe gedwongen. De Vader in Mij bepaalde niet mijn wil. Ik handelde volkomen vrij uit Mij zelf. En het is Mij ontzettend zwaar gevallen, omdat Ik alles vooruitzag wat er zou plaatsvinden tot het werk van verlossing totaal was volbracht.

Ik worstelde en bad als mens tot de Vader in diepste nood, dat Hij de kelk aan Mij zou willen laten voorbijgaan. En Ik werd gesterkt en gaf Mij volledig aan de Vader over. Want de liefde in Mij was oppermachtig, dus was het wel de eeuwige Liefde zelf in Mij en door haar liet Ik Me leiden in mijn werk, wat echter onmogelijk zou zijn geweest wanneer mijn wil als mens zich daartegen zou hebben geweerd. Ik werd gedreven door de liefde voor de ongelukkige mensheid. En Ik wilde haar helpen en deze liefde liet Me een mate van lijden op Me nemen, die u mensen niet in zijn volle omvang zult kunnen beseffen. Maar de schuld die u door uw afval van God op u had geladen, was ook onmetelijk. En om deze schuld teniet te doen, moest Ik als mens mateloos lijden en de kwellingen van de kruisdood op Me nemen.

Maar liefde is kracht en daarom hield Ik ook vol tot aan het einde, daar anders het lijden waarlijk volstaan zou hebben mijn lichaam al voortijdig te doden, wanneer niet de kracht van de liefde mijn lichaam in staat zou hebben gesteld ook de dood aan het kruis op Me te nemen en vol te houden tot het werk was volbracht, tot de verlossing van zonde en dood was verzekerd voor alle mensen die mijn kruisoffer willen aannemen en verlossing willen ontvangen.

Want weer hangt het van de vrije wil van de mens zelf af, hoe hij zich tegenover Mij en mijn verlossingswerk opstelt. Want uit vrije wil heeft ieder wezen zelf zich van Mij afgewend en uit vrije wil moet het zich weer op Mij richten, wat dus gebeurt wanneer het als mens Jezus Christus en Zijn verlossingswerk erkent, Mij zelf in Jezus ziet en zich zelf en zijn schuld vrijwillig aan Mij overgeeft. Wanneer het om vergeving vraagt en weer terug wil keren naar Mij, van wie het eens vrijwillig is weggegaan. Dan doet de mens ook bewust een beroep op de genaden van mijn verlossingswerk. Hij ondervindt versterking van zijn verzwakte wil en is dan ook verzekerd van zijn terugkeer in zijn vaderhuis.

Het onmetelijke lijden dat Ik als mens op Me heb genomen, stond nog steeds niet in verhouding tot de overgrote schuld van het gevallen geestelijke. Maar daar de mens Jezus vol van liefde was en vrijwillig het zwaarste offer wilde brengen, doordat Hij Zijn leven gaf aan het kruis, nam Ik met dit offer genoeg en deed het alle schuld teniet ter wille van de grote liefde van Jezus, die Mij Zijn gevallen broeders weer terug wilde brengen. Ik nam er genoeg mee en dus was ook aan mijn gerechtigheid voldoening geschonken. Want Ik kon geen schuld teniet doen die zonder genoegdoening zou zijn gebleven. Maar daarom moest ook het werk van de verlossing uit vrije wil worden volbracht. Ik mocht geen wezen dwingen om deze genoegdoening te volbrengen.

En omdat de grote zonde van de afval van Mij een vergrijp tegen mijn liefde was, moest de boetedoening nu weer een daad van liefde zijn, want alleen de liefde kon deze onmetelijke schuld teniet doen. En deze liefde was in de mens Jezus.

Hij gaf haar zoveel ruimte, dat Hij helemaal vervuld was van de liefde, die Hem nu ook in staat stelde Zijn verlossingswerk te volbrengen.

De Liefde heeft de schuld teniet gedaan. De Liefde heeft een mens helemaal vervuld. De Liefde ben Ik zelf en dus was Ik zelf in de mens Jezus. Ik zelf leed en stierf voor de mensheid. Maar omdat Ik als God niet kon lijden, nam de mens Jezus al het lijden op zich.

Doch alles deed Hij uit vrije wil. Want de liefde dwingt niet, maar ze is tot de grootste offers bereid. En de liefde brengt alles tot stand, want ze is een kracht die machtig is, die ook het zwaarste leed kan verdragen. Ik zelf, als de eeuwige Liefde, vervulde de mens Jezus en zo werkte Ik zelf in Hem en bracht de mensen verlossing van zonde en dood.

Amen

BD.5215

21 september 1951

De liefde heeft het verlossingswerk volbracht

Ik ben voor u gestorven aan het kruis. Mijn liefde voor u had geen grenzen en ontbrandde in de mens Jezus tot een sterkte die het vergoddelijken van zijn ziel bewerkstelligde, een toestand die Hem boven de menselijke aardse sfeer uit hief en Hij werd één met Mij. Alleen zo'n sterke liefde was in staat het kruisoffer te brengen, want anders zou Hij als mens niet hebben kunnen standhouden, als de kracht van de liefde Hem niet gesterkt zou hebben. Hij stierf als mens de kruisdood en toch was Ik het zelf, die Me voor u mensen heb overgeleverd aan het kruis, want de mens Jezus bleef in de liefde, tot Hij zijn geest prijs gaf.

De liefde bracht dus het offer en de liefde was Ik zelf. Dit is ook een mysterie en zal het blijven zolang de aarde bestaat en u mensen met aards gericht denken het verlossingswerk beoordeelt. De mens Jezus stierf aan het kruis. Ik zelf kwam naar de aarde om u te verlossen. Een schijnbare tegenstelling en toch is het de waarheid die zo lang onbegrijpelijk is als u mensen niet zult kunnen begrijpen dat Ik zelf de liefde ben, dat de liefde de oer-substantie is van de eeuwige Godheid en dat dus de liefde dit werk heeft volbracht dat de mensheid moest verlossen van de zonde.

De liefde echter was in de mens Jezus, derhalve stierf een mens de kruisdood. Maar dat deze mens al goddelijk was bewees de overmaat van zijn lijden,

waaraan Hij niet tevoren al bezweek. Zijn liefde voor de mensheid was zo groot dat Hij wenste te lijden om hen te helpen.

Een bovenmenselijke maat van lijden heeft Hij op zich genomen, die alleen al voldoende zou zijn een menselijk lichaam de levensvatbaarheid te ontnemen. Maar de kracht van Zijn liefde hield dit lichaam zolang in leven, tot Zijn vijanden Hem "hemelhoog" verheven hadden, tot ze Hem aan het kruis hadden genageld, tot het hoogtepunt van zijn lijden bereikt was. Hij wilde de mensen die schanddaden laten uitvoeren waartoe mijn tegenstander hen aanzette om ook deze te laten zien dat de macht van een Zoon van God ook over de dood heen reikte, dat Hij ook Heer was over de dood.

En van Zijn dood moest de hele mensheid op de hoogte worden gebracht, als ze verlost wilde worden. Hij was door Zijn liefde tot op het einde met Mij, de Vader verbonden, maar Zijn beangstigde ziel herkende Mij niet meer. Ze zocht Mij buiten zich en daarom riep Jezus de woorden uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?" De machtige Godheid had zich slechts teruggetrokken, maar de liefde was en bleef in Hem.

De liefde was wel kracht in zich, maar Jezus gebruikte deze kracht niet meer om Zijn kruisiging te verhinderen, alleen nog maar daarvoor om deze mee te kunnen maken, omdat Hij ze wilde beleven om Mij als mens te dienen en voor de medemensen te lijden en te boeten. Daarom heeft Hij bewust geleden en is Hij ook bewust gestorven, daarom bad Hij tot Mij om ontferming voor zijn beulen en in het volle bewustzijn sprak Hij de woorden: "Vader, in uw handen beveel ik mijn geest".

De band tussen zichzelf en Mij hield Hij overeind, want Hij kon zich niet meer losmaken van Hem, met wie Hij een geworden was door de liefde. En daarom was Ik Hem en Hij Mij, er bestond geen scheiding tussen ons beiden, omdat de liefde, de oer-substantie van Mij zelf ook Hem helemaal vervulde, Ik dus bij en in Hem moest zijn, ofschoon Ik als kracht passief bleef, tot de mens Jezus zijn werk volbracht had.

Hij en Ik, wij zijn één, en wie Hem ziet, ziet de Vader, want de Vader is de liefde en de liefde was in de Zoon. Maar de liefde kon niet sterven en dus is ze op de derde dag weer opgestaan, en ze bracht ook het lichaam weer tot leven dat door het lijden van Jezus geheel vergeestelijkt was en geen verdere ontwikkelingsgang op aarde meer nodig heeft. Zo heeft de liefde de dood overwonnen, de goddelijke Heiland overwon de satan, het licht doorbrak de duisternis en de weg naar het eeuwige Licht werd vrij.

Amen

BD.8185

24 mei 1962

De offerdood mocht niet tot geloof dwingen

Ook mijn offerdood aan het kruis mocht niet leiden tot een gedwongen geloof aan mijn Godheid in de mens Jezus. Want ofschoon de Liefde zelf dit offer heeft gebracht, hoewel Ik zelf in Hem was tot aan Zijn dood omdat Hij zich geheel met Mij had verenigd, trok de Godheid in Hem zich toen terug. Dat wil zeggen: Hij leed en stierf als mens. Hij deed geen beroep meer op Zijn macht die Hij door de vereniging met Mij bezat. Hij heeft als mens alle leed en pijnen op zich genomen en daardoor de grote zondesschuld teniet gedaan, welke op de gehele mensheid drukte. En dus moest ook de kruisdood een gebeuren zijn dat heel menselijk plaatsvond, omdat niemand tot geloof mocht worden gedwongen en elk ongewoon verschijnsel zo'n geloofsdwang zou hebben betekend. Wel werden vele mensen door een onrust bevangen die de kruisdood teweegbracht. Er werden vele mensen ontroerd en ze waren terneergeslagen vanwege het vonnis dat werd voltrokken aan een mens die ze niet voor schuldig hielden.

Maar dat het een offer was dat de Godheid zelf in de mens Jezus volbracht, daarvoor ontbrak elk bewijs. En dit moest ook zo zijn omdat ook het aannemen van de genade van het verlossingswerk een daad van de vrije wil moest zijn, omdat de vergeving van de zonde niet anders kon plaatsvinden dan door de vrijwillige overgave aan Jezus en de erkenning van Hem zelf als Gods Zoon en Verlosser van de wereld in Wie de eeuwige Godheid zich zelf had belichaamd.

Niemand mag tot geloven worden gedwongen. Het moet aan ieder mens vrijstaan Jezus Christus als Verlosser van de wereld te erkennen en Zijn genade-offer aan te nemen. Daarom was de dood van Jezus ook een heel menselijke gebeurtenis die op geen enkele wijze dwingend inwerkte op de mensen die bij zijn stervensuur aanwezig waren of ook naderhand hierover vernamen. En voor alle mensen blijft het verlossingswerk van Jezus ook een aangelegenheid die ze kunnen geloven, maar ook betwijfelen, want het juiste inzicht vraagt om een zekere vooruitgang van de ziel, een toekeren naar Mij. En dan zijn zij ook in staat Mij in Jezus Christus te herkennen.

Een mens die nog geheel in de macht van mijn tegenstander is, zal nooit aan het verlossingswerk van Jezus Christus geloven, al zou hem dit ook nog zo waarheidsgetrouw worden beschreven. Want hij wil het niet geloven, omdat hij

nog onder de invloed van de tegenstander staat die alles zal doen om een verlossing door Jezus Christus te verhinderen.

En toch kunnen mensen ook een zeer overtuigd geloof in Hem verkrijgen wanneer ze het mogelijk maken dat mijn geest hen onderricht, wanneer ze door een leven in liefde naar mijn wil ook mijn inwerken door middel van gedachten toelaten. Er zijn dan echter geen uiterlijke bewijzen die de mens overtuigen van de waarheid van het goddelijk werk van barmhartigheid. Veeleer worden dan zijn gedachten in overeenstemming met de waarheid geleid en de mens begrijpt de verbanden en de beweegredenen van het kruisoffer en dan kan hij ook zonder bewijzen geloven. Elk bewijs is en blijft voor de mensen een dwang om te geloven, maar alleen het beproeven van de vrije wil is doorslaggevend in het aardse bestaan. En zo moeten de mensen ook vrij beslissen om Jezus en Zijn kruisoffer aan te nemen en te erkennen. De mens wordt geenszins gedwongen tot aanneming en daarom moeten alle gebeurtenissen naar waarheid worden beschreven, zoals het zich ook werkelijk heeft toegevoerd: zoals de veroordeling van een misdadiger die tot de schandelijkste dood werd veroordeeld, tot de dood aan het kruis.

Met Zijn macht zou Jezus waarlijk deze dood van zich hebben kunnen afwenden, want ze stond Hem ter beschikking door de volledige vereniging met Mij. Maar Hij gebruikte ze niet meer, omdat Hij als geheel machteloos de dood wilde ondergaan om de mensen hulp te brengen in een nood waaruit ze zichzelf niet zouden hebben kunnen bevrijden. Maar Hij kon hen helpen vrij te worden. Hij kon de weg vrij maken naar de Vader. Hij kon voor hen de poort naar het lichtrijk openen, maar altijd alleen doordat Hij een mate van lijden op zich nam die nauwelijks een mens zou hebben kunnen verdragen wanneer niet de Liefde hem de kracht daartoe zou hebben gegeven - Die wederom Ik zelf was.

Maar Hij gebruikte deze kracht niet om zich van Zijn lijden te ontdoen, doch alleen om het lijden en de bitterste dood aan het kruis uit te kunnen houden. Want Hij wilde de mensheid verlossen van zonde en dood. Dat ook de mijnen aan Mij twijfelden was begrijpelijk, want ze zagen Mij toch plotseling gespeend van al mijn kracht toen ze moesten toezien hoe men met Mij omging, toen Ik Me niet verweerde en de macht niet gebruikte die ze zo vaak bij Mij hadden kunnen vaststellen.

Maar dan zou het kruisoffer niet zijn volbracht. En ook zou mijn weg als mens over de aarde doelloos zijn geweest, omdat de mensen ondanks mijn leringen en onderrichtingen steeds krachteloos zouden zijn gebleven tegenover mijn vijand. Want de niet teniet gedane zondesschuld was de zwakheid, de last die op de mensheid drukte, waarvan ze uit eigen kracht niet vrij konden worden. En om hun wil te versterken ben Ik aan het kruis gestorven. Om hun wil te versterken

nam Ik zelf de reusachtige last van de zonde op Mij en deed ze teniet door het meest smartelijke werk van erbarmen dat zich op deze aarde ooit had voltrokken en zich ook nooit meer voltrekken zal.

Ik stierf voor alle mensen van het verleden, van het heden en van de toekomst. Maar ieder mens moet in vrije wil dit verlossingswerk van Mij inzien en aannemen, want dan erkent hij ook Mij zelf, aan Wie hij eens zijn erkenning heeft onthouden en waarom hij in de diepte is gestort.

Amen

BD.1739

15 december 1940

Verheerlijking van Jezus - "Mijn Vader en Ik zijn één"

Bij de juiste oplossing van het probleem van de verheerlijking van Jezus na Zijn kruisdood, worden tegelijkertijd ook de woorden van Jezus begrijpelijk: "Mijn Vader en Ik zijn één". God heeft zich zelf als offer aangeboden door een mens die al het menselijke overwon uit liefde tot God en die derhalve Zijn ziel zo had gevormd dat God in alle volheid Zijn intrek kon nemen in Hem. Zijn buitenkant, Zijn lichaam gehoorzaamde volledig aan de wil van de ziel en was eveneens alleen op het goddelijke gericht. Elke substantie was dus op God gericht geestelijks, zodat dit de aardse ontwikkelingsweg niet meer nodig had en bijgevolg na de lichamelijke dood in alle volmaaktheid kon binnengaan in het rijk van het geestelijke. Al het volmaakte geestelijke sluit zich aaneen met de oerkracht en wordt door innige samensmelting één met haar.

De ontwikkelingsgang van het eens van God afgevalen geestelijke duurt oneindige tijden en zal ook in het hiernamaals over talloze treden opwaarts voeren. Maar steeds zal de buitenkant, het nog minder ontwikkelde geestelijke, achterblijven en de ziel vrijlaten, die dan als geestelijk wezen de aaneensluiting zoekt met even zulk rijp wezenlijks in het hiernamaals. De buitenkant lost op en de afzonderlijke geestelijke substanties gaan weer een verbinding aan met het gelijksoortige om hun ontwikkelingsgang voort te zetten.

Het lichaam van Jezus was echter in zijn zuiverheid en zijn werkzaam zijn in liefde al tot geestelijke volmaaktheid gekomen en het onmetelijke lijden aan het kruis was het laatste louteringsproces voor het tot vorm geworden geestelijke, zodat het volledig vrij van onrijpe aanklevingen zich bij de volmaakte ziel kon aansluiten. Het was dus niet meer genoodzaakt op aarde te blijven. En nu

verenigden de geest Gods, de ziel en het lichaam zich, ze werden dus één. De mens Jezus was de Middelaar tussen God en de mensen. Maar nu zijn God en Jezus Christus één. Het zijn niet twee wezens die naast elkaar te denken zijn. Integendeel, er is maar één Wezen dat al het volmaakte in zich opneemt.

De Godheid Jezus is niet anders voor te stellen dan de eeuwige Godheid zelf die alleen de buitenkant van de mens Jezus bij zich heeft gevoegd. Dat wil zeggen: de geestelijke substanties ervan mochten samensmelten met de Oerkracht, omdat ze al bij het sterven van Jezus de graad van volmaaktheid hadden bereikt, die voorwaarde is voor de innigste aaneensluiting met God. Het lichaam van Jezus is door het verachten van aardse vreugden en strenge zelftucht tot overwinnaar van elke materie geworden en had bijgevolg geen verdere ontwikkelingsgang meer nodig.

Alle in Hem omgevormde geestelijke substanties konden zich voegen bij de ziel en met haar tegelijk het aardse tranendal verlaten om de hoogten van licht binnen te gaan. Van nu af aan was de omgeving van deze ziel dus het meest stralende licht. Bijgevolg moesten het lichaam en de ziel van Jezus in verheerlijkte staat de aarde verlaten, want een Wezen dat volledig met God is samengesmolten, moest nu ook licht en kracht van Hem in ontvangst nemen en dit dus op dezelfde manier uitstralen als de eeuwige Godheid zelf. Want het was immers nu één met God, dus ook licht en kracht in alle volheid.

Dit gebeuren van de uitstraling van licht blijft voor de mensen anders verborgen. Maar de oneindige liefde Gods liet voor de mensen de verheerlijking van Jezus zichtbaar gebeuren om hun een teken te geven van Zijn macht en heerlijkheid, om het geloof van diegenen te versterken die Zijn macht en heerlijkheid in de wereld moesten verkondigen en om de mensen het bewijs te geven dat Jezus de dood had overwonnen. Dat er nu geen dood meer bestaat voor de mensen die Hem navolgen, die hun best doen dezelfde weg te gaan op aarde.

De verheerlijking van Jezus is een veel omstreden kwestie geweest voor de mensheid. En meestal werd ze als fabel afgewezen, omdat de mensen elk geestelijk begrip ontbreekt voor het einddoel van ieder wezen, voor de definitieve aaneensluiting met God, voor de eenwording met Hem.

Maar Jezus zegt: "De Vader en Ik zijn één". Want in Hem had de aaneensluiting al plaatsgevonden. Zijn ziel was zo gevormd dat ze God in zich kon opnemen en dus al ontvanger was van licht en kracht uit God. Hij kon dus alle wijsheid onderrichten en werkzaam zijn door goddelijke kracht. Hij was volmaakt zoals Zijn Vader in de hemel volmaakt was en kon scheppen en vormgeven net als Hij.

Zijn wezen was liefde. Zijn woorden waren liefde en zo kon Hij werkzaam zijn op grond van Zijn grote liefde voor de mensen. Want alles wat er is en gebeurt, brengt alleen de liefde tot stand.

Zijn aards bestaan was een eindeloze reeks van wonderdaden zonder pracht en praal, die Hij echter beëindigde in stralend licht, doordat Hij voor de ogen van de zijnen zich verheerlijkte en opsteeg naar de eeuwige heerlijkheid.

Amen

BD.7693

6 september 1960

Verrijzenis en vergeestelijking van Jezus

U zult gerust als waarheid kunnen aannemen, dat mijn lichaam zich tegelijk met mijn ziel heeft vergeestelijkt. Dat Ik kon opstaan uit de dood, omdat er niets materieels meer in het graf achterbleef dat de gang van zijn ontwikkeling nog verder zou hebben moeten gaan.

Ik was in het aardse bestaan ook over mijn lichaam Heer geworden. Ik had alle substanties vergeestelijkt, dat wil zeggen: ze als mens Jezus op mijn Vader gericht. Er was niets meer aan het lichaam wat zich verzette tegen de Vader in Mij. En Ik heb de kwellingen aan het kruis niet om mijnentwil - ter wille van de vergeestelijking van mijn lichaam - ondergaan, maar hiermee alleen de zonden van de mensheid teniet gedaan.

Maar mijn lichaam was toch nog menselijk ingesteld, zodat het de grote pijnen gevoeld en gedragen heeft. Maar toen Ik met mijn dood aan het kruis het verlossingswerk voor de mensheid voltooide, wilde Ik u nog het bewijs leveren van mijn vergeestelijking die mijn opstanding uit de dood tot gevolg had. Lichaam en ziel konden dus verrijzen, omdat ze het werk van de vergeestelijking hadden volbracht. En niets was in staat dit geestelijke nu vast te houden in het graf, want de geest doordringt alles, zelfs de hardste materie.

Deze vergeestelijking van het lichaam was wel mogelijk voor Mij, omdat Ik helemaal vervuld was van de liefde en omdat de liefde elke onreine substantie oplost. Omdat daar, waar liefde is, zich niets onrijps meer staande kan houden. Omdat de liefde een samensmelten met de eeuwige Liefde garandeert. Omdat ze alles verteert en alleen het zuiver geestelijke achterblijft, dat zich nu aaneen kan sluiten met de Oer-geest van eeuwigheid. Ik leefde in deze liefde. En als u

mensen u eveneens tot liefde vormt, zult u eveneens uw lichaam kunnen vergeestelijken. U zult alle materiële substanties in de juiste ordening brengen en al het daarin gebonden geestelijke zal zich op Mij, de eeuwige Liefde, richten en elke weerstand opgeven, die eens zijn substanties verhardde en de reden van de verbanning in de materie is geweest.

Maar deze vergeestelijking van het lichaam zal maar weinig mensen nog op aarde lukken, doch het is mogelijk. En dan zal ook het lichaam kunnen opstaan, tegelijk met de ziel. Alleen zal dit voor u mensen niet vaak zichtbaar zijn, omdat het voor het zielenheil niet nodig is dat u ongewone dingen meemaakt die voor de mensen in het algemeen niet begrijpelijk zijn.

Maar dat Ik zelf ben opgestaan uit de dood, dat ook mijn lichaam aan het graf ontsteeg, zult u kunnen geloven. Want mijn leven als mens was waarlijk zodanig dat de vergeestelijking van het lichaam kon plaatsvinden, dat er niets meer behoefde achter te blijven om een verdere ontwikkelingsfase door te maken. Ik had de aaneensluiting gevonden met de Vader van eeuwigheid. Ik was volledig van Hem doordrongen. Ik stond niet meer buiten Zijn wezen, Ik was met Hem versmolten tot in alle eeuwigheid.

Maar voor u is het wezen van God niet begrijpelijk te maken, want Hij is een Geest die alles vervult en alles doordringt. Hij kan niet als persoon worden aangeduid. Hij is ook niet zichtbaar. Hij, die in Mij was gedurende de tijd van mijn aards bestaan als mens, is kracht en licht in zo'n mate dat alles zou verteren wanneer het zich niet tot een hoge graad van liefde zou hebben gevormd. En daarom kon Ik volledig worden doorstraald door dit licht en deze kracht, zonder te vergaan. Maar ook mijn vergeestelijkt lichaam behield zijn gedaante, ondanks de volheid van de goddelijke Geest, zodat Ik dus zichtbaar bleef voor de wezens die in een hoge graad van rijpheid Mij zelf tegemoet treden.

De grote Geest van eeuwigheid die het heelal vervulde, had zich gemanifesteerd in een menselijke gedaante. Ik werd zichtbaar voor mijn geschapen wezens in Jezus Christus, want Ik zelf ben ook een Wezen - wat voor u mensen pas begrijpelijk zal zijn wanneer u zelf vol van liefde de vereniging met Mij zult zijn aangegaan.

En dan begrijpt u ook het probleem van mijn opstanding, de verheerlijking van lichaam en ziel en mijn volledige samensmelting met de geest van de Vader van eeuwigheid. Dan pas begrijpt u de eenheid van Jezus en de Vader. Dan pas bent u geheel met Mij verbonden en herkent u Mij zelf, uw God en Vader van eeuwigheid in Jezus Christus. Want Hij en Ik zijn één en wie Mij ziet, ziet ook de Vader.

Amen

BD.8574

29 juli 1963

De vergeestelijking van het lichaam van Jezus

Maar anders is het gesteld met het lichaam van Jezus Christus, dat geheel vergeestelijkt opstond uit de dood en dat als zichtbaar omhulsel van Mij zelf bleef bestaan om eeuwig voor de door Mij geschapen wezens een zichtbare God te zijn en te blijven.

Dit lichaam van Jezus was wel eveneens aardse materie, maar het was eens door goddelijke kracht verwekt. Het waren eveneens geestelijke substanties welke de aardse moeder van Zijn lichaam had voortgebracht en die zich in hun eisen, driften en ook zwakheden instelden op hun omgeving, die dus door de hen omringende materie beïnvloed werden, zodat het verlangen van het lichaam net zo was gericht als dat van andere mensen. Het lichaam reageerde dus op alle verzoeken van buitenaf, maar steeds weer bood het weerstand aan al deze verzoeken door de wilskracht van Jezus.

En dit vereiste een voortdurende strijd. Het vroeg een voortdurende bereidheid om in liefde werkzaam te zijn, omdat Jezus ook alle substanties wilde verlossen die door Zijn mens-zijn in verbinding waren getreden met Zijn ziel, maar die geen gevallen oer-geest toebehoorden, doch wat een scheppingswerk mijnerzijds is geweest, waartoe Ik de mens had uitgezocht die in staat was in de door God gewilde ordening een mens te baren die dan dus de substanties van deze in zich droeg, die voor Hem nu ook het lichamelijk omhulsel vormden. Die ook verlost moesten worden, maar deel bleven uitmaken van de ziel die daarin geborgen was.

Begrijp, dat het lichaam van Jezus en het lichaam van Maria rein waren en zonder zonde verwekt. Maar ze namen verblijf in een zondige wereld en bleven daarom ook niet verschoond van de verleidingen van deze wereld. Ze moesten zich daarin waarmaken. Ze moesten een nog hardere strijd voeren tegen zulke verleidingen, omdat mijn tegenstander zich nog kon uiten door de materie, omdat hij door alles wat een zuivere ziel omringde, gelegenheid had invloed uit te oefenen. En zijn werkzaam zijn bestond uit de meest verschillende verzoeken, waaraan ieder mens is blootgesteld. En het strijden hiertegen is de opgave van ieder mens.

Dit zal voor u mensen nog onbegrijpelijk zijn, maar steeds zult u mogen geloven dat de totale vergeestelijking van zowel het lichaam van Jezus, als ook dat van Maria is gelukt. Dat Jezus echter als enig Wezen Zijn omhulsel meenam naar het geestelijke rijk en het behield, omdat Ik voor alle door Mij geschapen wezens tot een zichtbare God wilde worden en de algehele vereniging van lichaam en ziel met Mij had plaatsgevonden, die ook nooit meer kan worden opgeheven.

Dat er aan de ziel van Jezus nog veel geestelijks kleefde dat niet verlost was en dat haar in het nauw bracht, staat eveneens vast. En dat daarom de strijd van Jezus tegen deze duistere machten heel zwaar is geweest, wordt ook steeds weer benadrukt. Want deze krachten probeerden Hem in opdracht van mijn tegenstander ten val te brengen. En zo heeft Jezus ook moeten strijden tegen zulke verzoeken, die nooit van Zijn eigen lichaam uitgingen, maar van de kant van die duistere macht werden uitgeoefend, die zich bediende van alles wat buiten Hem stond en wat de mens Jezus omgaf, om Hem te verleiden. En daarom had Hij onmetelijk te lijden en moest Hij strijden tegen kwellingen van allerlei aard, ondanks Zijn reine lichaam zonder zonden.

Maar Hij heeft ook veel van het onrijpe geestelijke verlost, dat dan ook het laatste rijp worden als mens op aarde mocht meemaken. En deze mensen waren dan ook vaak erkentelijk bij hun duidelijke stellingname ten opzichte van Jezus en tijdens een leven in navolging van Jezus. Dat Zijn strijd gemakkelijker zou zijn geweest vanwege Zijn reine lichaam zonder zonden, mag nooit worden aangenomen. Want er kleefde genoeg onrijp geestelijks aan Zijn ziel, dat Hij niet eenvoudigweg mocht afschudden, maar dat Hij ook wilde verlossen om het te helpen op zijn verdere ontwikkelingsweg.

Maar dat Zijn eigen lichaam in totaal vergeestelijkte staat ook deel werd van de ziel en dat bleef, moet voor u mensen evenzo geloofwaardig zijn. Want mijn verblijf in een mens vereiste al deze ongewone voorwaarden, evenals een zuiver geestelijke verwekking en het gebeuren van Zijn geboorte, dat ongewoon was en goddelijk werkzaam zijn verried. Toch was Jezus een mens en Zijn strijd en de vergeestelijking van alle lichamelijke substanties vonden op dezelfde wijze plaats als bij alle andere mensen: liefde en leed brachten haar tot stand en steeds zullen liefde en leed nodig zijn voor de algehele vergeestelijking van de mens op aarde.

Amen

BD.8189

31 mei 1962

De hemelvaart van Jezus Christus

Mijn missie op aarde was volbracht toen Ik ten hemel opvoer. Ik had de wereld verlost van zonde en dood, Ik was verrezen en aan mijn discipelen verschenen om hen te sterken om de weg te kunnen gaan van de verkondiging van het evangelie der liefde. Ik was zelf doorstroomd van licht en kracht en kon nu de aarde verlaten om weer mijn rijk binnen te gaan vanwaar Ik gekomen was, namelijk het rijk van licht en zaligheid.

Want mijn lichaam was verheerlijkt, het was mijn geestelijk kleed dat niet meer aan de natuurwet gebonden was, maar het lichaam kon nu vertoeven op die plaatsen waar mijn wil dat wilde. Want het lichaam was geest zoals de geest van mijn Vader van eeuwigheid, die ook niet aan een vorm gebonden was, maar het gehele heelal vervulde en dus ook mijzelf, de mens Jezus die de eeuwige Godheid in zich had opgenomen om haar een menselijk omhulsel te geven dat Zij nodig had - omdat Zij te midden van de mensen wilde wonen. Dit omhulsel was echter aan de wetten der natuur onderworpen en moest daarom eerst een hoge graad van rijpheid verwerven om de eeuwige Godheid in zich op te kunnen nemen.

Nu was mijn missie beëindigd en van de gebeurtenis van de hemelvaart moest ook getuigd worden, want dit was de bekroning, dit was het bewijs voor de mensen dat Ik een werk van totale omvorming aan mijzelf had volbracht dat ook zichtbaar te bewijzen was. Want alle natuurwetten schoof Ik opzij toen Ik opvoer ten hemel, en Ik omhulde Mij met alle glorie en was voor mijn discipelen toch zichtbaar.

Ik gaf hun de kracht Mij te kunnen aanschouwen, anders waren zij waarlijk vergaan. Echter alleen die discipelen mochten Mij zien die reeds innig met Mij verbonden waren door hun liefde en dus al een graad van rijpheid bezaten die zulk een aanschouwen mogelijk maakte. En zo keren er ook sommige zielen in dezelfde toestand terug in het lichtrijk, en ook voor dezen is het mogelijk Mij te aanschouwen in glans en heerlijkheid, omdat hun staat van rijpheid een geestelijk aanschouwen toelaat. Want ook voor hen is er dan geen beperking meer. Ook zij zullen met glorie omkleed zijn en God mogen aanschouwen van aangezicht tot aangezicht, en zich nu in hun oerelement bevinden - in de liefde, die licht en kracht tegelijk is. En dit is hun geestelijk kleed dat elke ziel mag aandoen zodra zij het aardse leven verlaat en geheel voltooid het rijk hierna binnengaat.

U moet dit geloven en mag niet twijfelen aan de liefde en macht van uw God en Vader die u allen eens zaligheden zal schenken, die u zich zo lang u nog op aarde bent niet voor kunt stellen.

Ik heb u echter een voorbeeld gegeven van wat een mens bereiken kan door een leven in onzelfzuchtige naastenliefde, en hoe zijn lot gewaarborgd is als hij altijd volgens mijn wil geleefd heeft op de aarde. Wanneer zijn levenswandel een verandering van zijn wezen tot liefde tot gevolg heeft dat nu gelijk is aan mijn oorspronkelijke wezen en daarom ook in glans en heerlijkheid zal stralen en zichtbaar is voor allen die dezelfde graad van voltooiing hebben. Die zich dan met Mij verenigd hebben en voor wie Ik een Wezen ben dat licht en kracht uitstraalt en dit zal blijven tot in alle eeuwigheid.

Mijn hemelvaart heeft werkelijk en waarachtig plaatsgevonden. De mens Jezus heeft het laatste bewijs van Zijn goddelijkheid op aarde gegeven toen Hij in stralende volheid van licht deze aarde verliet en in het rijk terugkeerde vanwaar Zijn ziel was uitgegaan. Want Hij kwam uit het rijk van het licht. Hij was bij God en keerde weer tot God terug, wiens kind Hij was en bleef en met wie Hij zich geheel had samengesmolten. En dus was de hemelvaart het laatste bewijs dat Ik niet van deze aarde was, maar hier neergedaald ben uit een rijk van licht en heerlijkheid dat nu ook weer mijn bestemming was en dat ook voor eeuwig uw doel zal zijn en blijven. Want ook u moet terugkeren tot het licht, u zult door de vereniging met Mij weer mijn licht en kracht in al haar volheid mogen aannemen en zodoende ook verrijzen en opvaren ten hemel in uw ware vaderland.

Amen

BD.8250

24 augustus 1962

God en Jezus zijn één - De menswording van God

Dat de geestelijke toestand van de mensen steeds duisterder wordt, komt ook daarvandaan, dat ze niet in staat zijn de "eenwording" van God met Jezus te begrijpen en dat ze derhalve ook voor de "menswording" van God niet het juiste begrip hebben. Ze zijn door de leerstelling van de Godheid in drie personen tot een verkeerd denken gekomen. Maar steeds weer moet gezegd worden dat de eeuwige Godheid niet kan worden voorgesteld als persoon, dat ze dus niet anders is voor te stellen dan als Kracht die de hele oneindigheid vult. Deze Kracht is niet te begrenzen en kan dus ook niet als "vorm" worden gedacht, maar ze kan een vorm geheel doorstralen.

En de gebeurtenis van een algehele doorstraling met goddelijke kracht heeft bij de mens Jezus plaatsgevonden. Hij was vol van liefde. En liefde is de oer-

substantie van de eeuwige Godheid, die onophoudelijk wordt uitgestraald in de oneindigheid, die alles laat ontstaan en alles behoudt.

En deze goddelijke kracht van liefde doorstraalde dus de menselijke vorm Jezus en dus manifesteerde ze zich in Hem. Gods oer-wezen nam Zijn intrek in de mens Jezus en dus werd God "mens". En daar Jezus helemaal vervuld was met de oer-substantie Gods, werd Hij "God". Want ook het menselijk omhulsel kon zich na Zijn kruisdood als helemaal vergeestelijkt met God verenigen, zodat Jezus dus nu tot een godheid werd die men zich kan voorstellen. Zodat de mens zich God niet anders kan voorstellen dan in Jezus, maar dat er nooit van "twee personen" sprake kan zijn.

De mens Jezus had op aarde het doel bereikt: de volledige vergoddelijking, die alle geschapen wezens moeten bereiken. Want God wilde evenbeelden scheppen, wier laatste voleinding echter door de vrije wil van het wezen zelf moet worden bereikt.

De mens Jezus heeft niet alleen door een leven in liefde deze vergoddelijking bereikt, maar door het verlossingswerk heeft Hij ook de zondeschuld van de mensheid gedelgd. Want Hij deed een beroep op de kracht van Gods liefde, daar Hij anders niet in staat zou zijn geweest het ontzettende leed en de kruisdood te verdragen. En deze liefdeskracht was het oerelement van God, dus was God zelf in alle volheid in de mens Jezus en heeft het verlossingswerk volbracht.

Wanneer u mensen echter van een God in drie personen spreekt, is dat een misleidend begrip, want de eeuwige Godheid kan niet als persoon worden voorgesteld. Want ze is alleen Liefde, en deze Liefde manifesteerde zich in Jezus. En nu was de eeuwige goddelijke Geest werkzaam in Jezus en Hij is voor alle wezens alleen in Jezus voor te stellen.

Omdat de door God eens geschapen wezens daarom van Hem afvielen, omdat ze Hem niet konden zien, is Hij in Jezus voor hen tot een zichtbare God geworden. Maar Jezus is geen tweede wezen dat naast God is te denken.

Hij is God, want God is liefdeskracht die een geheel vergeestelijkte vorm doorstraalde. Deze was dus alleen nog maar goddelijke Oer-substantie en daarom ook alleen maar te zien voor die wezens die zich eveneens vergeestelijkt hebben om het geestelijke te kunnen schouwen.

Wanneer van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest wordt gesproken, is dat als aanduiding voor het Wezen van God wel geldig, wanneer de Vader als liefde, de Zoon als wijsheid en de Heilige Geest als kracht, als wil of macht van God wordt erkend. Want het wezen van God is liefde, wijsheid en macht.

Maar het doel dat God zich stelde bij de schepping van de wezens - de vergoddelijking van deze wezens in vrije wil - verklaart als het bereikt wordt ook de menswording van God in Jezus - de zichtbare Godheid in Jezus - terwijl de Godheid in drie personen helemaal geen juiste verklaring toelaat, dat wil zeggen: een uitleg volgens de waarheid.

De mensen hebben voor zichzelf begrippen gemaakt die het geestelijk rijp worden in de weg staan, omdat er slechts één God kan worden aangeropen, maar er mag niet tot drie verschillende goden worden gebeden. Integendeel, God zelf wil worden herkend in Jezus en daarom kan Hij alleen maar worden aanbeden in Jezus.

En Hij eist van alle mensen erkenning, omdat Hem eens de erkenning werd geweigerd en omdat tegelijkertijd ook het verlossingswerk moet worden erkend. Want zonder Jezus Christus kan geen mens vergeving van zijn oerschuld verkrijgen en daarom moet de mens zich voor Hem uitspreken. Hij moet geloven dat God zelf zich om de mensheid bekommerde en in Jezus het verlossingswerk heeft volbracht.

Amen

BD.8422

25 februari 1963

Jezus is God

Er kunnen u diepste wijsheden worden ontsloten zodra u daarvoor ontvankelijk bent en u zult dan ook kunnen doordringen in een weten dat alleen een geest die gewekt is, ten diepste zal begrijpen. Maar steeds wil Ik u helpen te begrijpen, wanneer er een verlangen in u is naar de waarheid, wanneer u uitsluitel begeert, indien uw denken nog niet helemaal helder is. En Ik wil zo tot u spreken dat u Mij zult kunnen begrijpen. Ik wil met de stem van de Vader mijn kinderen aanspreken overeenkomstig hun graad van inzicht. Weliswaar is mijn Wezen ondoorgroendelijk - en al wordt u steeds volmaakter, toch zal het voor u ondoorgroendelijk blijven tot in alle eeuwigheid - maar toch zult u de hoogste volmaaktheid moeten nastreven en daardoor uiteindelijk ook de vereniging vinden met Mij.

U zult volledig in mijn Wezen moeten opgaan. U zult, als eens uitgestraalde vonken van licht, weer moeten samensmelten met het eeuwige vuur van mijn

liefde en toch wezens moeten blijven met een zelfbewustzijn. Dit zult u nooit kunnen begrijpen zolang u als mens op de aarde leeft, omdat zolang ook uw denken begrensd is. Maar dit proces van samensmelten met Mij is alleen zo te verklaren, dat al het volmaakte geen begrenzing kent, dat de vereniging met Mij wel een volledig doorstromen van de kracht van mijn liefde betekent, maar dat Ik zelf voor u eeuwig onbereikbaar zal zijn, dat Ik dus dicht bij u ben en u Mij toch nooit zult bereiken. Want u mag zich van Mij geen begrensde voorstelling van een wezen maken, daar Ik niet aan tijd en ruimte gebonden ben.

U zult eeuwig uw zelfbewustzijn niet meer verliezen, al bent u nog zo innig met Mij versmolten, omdat Ik u geheel en al doorstraal met mijn kracht. Maar u werkt in de oneindigheid als wezens met een zelfbewustzijn en dat is juist uw gelukzaligheid. U hebt dan dus uw vergoddelijking bereikt, het doel dat Ik Me stelde toen Ik u schiep. U bent geworden tot mijn evenbeelden, u bent hetzelfde als Ik in uw oer-substantie. En in het helderste licht van de wijsheid, in het bezit van onbeperkte kracht en volledig vrije wil, zult u scheppen en werken en u zult buiten u nieuw leven laten ontstaan. U bent miniaturen van Mij zelf, omdat u volmaakt bent geworden zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.

Ook de ziel van Jezus viel onder dezelfde wet, toen ze, als een door Mij uitgestraald wezen, haar wilsproef moest afleggen, die ze doorstond, dus bij Mij bleef, toen het leger van oer-geschapen geesten is afgevallen van Mij. Dit wezen was Mij zo in liefde toegedaan, dat het zich vrijwillig aanbood voor de missie op aarde, voor de gevallen broeders te lijden en te sterven als mens, om die te verlossen en Mij mijn kinderen weer terug te brengen. En de mens Jezus volbracht het werk dat zich maar eenmaal voordoet, dat nooit tevoren en ook nooit nadien een mens volbracht of zal volbrengen: al op aarde zich geheel met Mij te verenigen, de totale vergeestelijking van ziel en lichaam tot stand te brengen, zodat het gehele wezen volledig kan worden doorstraald, wat Zijn hemelvaart duidelijk tot uitdrukking bracht.

In Hem kon Ik zelf Mij kenbaar maken, dat wil zeggen: Ik zelf als de eeuwige Godheid, als de alles vervullende en doordringende Kracht, kon nooit als persoon worden voorgesteld. Maar Ik kon een vorm helemaal doorstralen en er bleef bij deze vorm niets menselijks meer achter, ook de uiterlijke vorm was geest van mijn geest: de ziel ging volledig in Mij op en "Jezus" werd in letterlijke zin "God". Zijn wil, Zijn denken, Zijn handelen was mijn wil, mijn denken en mijn handelen. Er kon niet meer van twee wezens gesproken worden. De vereniging met Mij was totaal. Jezus was, is en blijft voor alle door Mij geschapen wezens de zichtbare God.

De ziel van Jezus is met haar zelfbewustzijn in haar oorspronkelijke staat teruggekeerd, want ze was dezelfde uitgestraalde liefdeskracht, die zich enkel

met de Oerkracht verenigde en zo volledig in Haar opging, dat nu alleen nog van de Oerkracht, van God zelf, de alles vervullende Oer-geest, gesproken kan worden wanneer over Jezus gesproken wordt.

Zijn Jezus ziel keerde niet als volmaakte geest van de aarde terug, maar ze gaf zich zelf, nog op aarde, geheel en al ten geschenke aan de eeuwige Godheid. Ze gaf zich zelf prijs ter wille van het grootste mysterie: de menswording van God en Zijn zichtbaar worden voor alle wezens die eens uit Hem waren voortgekomen.

God en Jezus zijn één. Jezus is geen tweede wezen met een zelfbewustzijn, integendeel, Zijn weg over de aarde heeft Hem het hoogste en laatste opgeleverd: de totale samensmelting met Mij, zodat mijn wil en mijn denken enkel en alleen nog dat Wezen beheerst, dat als zichtbare God heerst en regeert in het geestelijke rijk.

Maar dit te begrijpen zal voor u mensen pas mogelijk zijn, wanneer er voor u geen afgebakende voorstellingen meer bestaan. En ook dan nog zal mijn Wezen voor u ondoorgrondelijk zijn en blijven, maar u zult uw God en Schepper, het volmaakte Wezen in de oneindigheid, mogen zien van aangezicht tot aangezicht. En dan zult u ook weten, dat er buiten Hem, die voor u in Jezus zichtbaar werd, geen andere God meer bestaat. En u zult in liefde ontbranden en op Hem toesnellen voor altijd en eeuwig, en Hij zal uw liefde beantwoorden en u bovenmate gelukkig maken. Want mijn liefde kent geen grenzen en zo zal ook de gelukzaligheid niet begrensd zijn, maar eeuwig duren.

Amen

BD.7031

2 februari 1958

"Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde"

"Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde." Deze woorden kon Ik terecht zeggen toen Ik op aarde leefde. Want het was mijn Vader die in Mij was en die Mij deze macht gegeven had. Met wie Ik één geworden was en die Mij daarom geheel vervulde, zodat Hij zelf in Mij en door Mij werkte.

En deze macht behield Ik ook na mijn aardse leven, want alleen mijn aardse omhulsel was voor mijn hemelvaart iets menselijks. Alles wat zich in haar borg was God, die zich in Jezus Christus voor alle wezens zichtbaar maakte. En dus

sprak de mens Jezus wel de woorden: "Mij is alle macht gegeven" - maar de Godheid in deze mens beschikte zelf over die macht.

Ik kon Mijzelf dus omschrijven als Degene die alle macht had in de hemel en op aarde, omdat er geen scheiding was tussen Mij, de eeuwige Geest van de Schepper, en Hem die Mij in zich had opgenomen. En deze macht zal Ik ook aan geen ander wezen buiten mijzelf overdragen, want zij behoort tot mijn Oerwezen dat in zich liefde, wijsheid en almacht is. Wie dit begrijpt weet ook dat dus alleen mijn wil regeert. Dat er dus alleen wezens met volmacht kunnen zijn die volgens mijn wil handelen of wezens die zich tegen mijn wil verzetten. Dat dus de eerst genoemden met Mij regeren, terwijl de laatst genoemden geregeerd moeten worden.

Ofschoon nu mijn wil en mijn macht in eeuwigheid niet zullen verminderen, zal Ik deze toch niet altijd gebruiken, maar Ik laat soms ook de Mij nog vijandige wil zijn gang gaan - maar steeds tot een bepaalde grens, om duidelijk te maken wiens macht onbegrensd is. Want alleen mijn macht waarborgt zowel het bestaan als de vooruitgang en de mogelijkheid volmaakt te worden, terwijl het vijandig werkzaam zijn een totale vernietiging zou betekenen als het niet op het juiste moment beëindigd zou worden.

Mij is dus de macht gegeven. Dat moet voor u mensen een aanwijzing zijn tot wie u zich moet wenden, wie u alles geven kan, aan wie u zich moet toevertrouwen als u een machtige Behoeder en Beschermmer nodig heeft. Niet de "verre" God zal u deze hulp geven maar alleen Hij die als goddelijke Verlosser Jezus Christus de volle macht heeft - omdat zich in Hem de eeuwige Godheid, de Geest van de oneindigheid belichaamde en omdat u met God pas in verbinding treedt door Jezus Christus. Alleen omdat u Mijzelf pas erkent als u Mij in Jezus Christus aanroept, omdat er buiten Jezus Christus geen God is die machtiger zou zijn dan Hij.

En zo is er ook maar Een die in het hele heelal regeert en aan wie alle scheppingen onderworpen zijn, en in wiens opdracht ontelbare wezens deze scheppingen verzorgen en die alles tot stand brengt volgens Zijn eeuwig heilsplan. Van Mijzelf ontvangen zij mijn aanwijzingen, door Mijzelf zijn zij uitgerust met de voor hun opdracht benodigde kracht en door Mijzelf wordt alles zo geleid dat het overeenkomt met mijn liefde en wijsheid.

En geen wezen aan wie het onderhouden en verzorgen van vele scheppingen is opgedragen zal zich tegen mijn wil verzetten. Want mijn wil doorstroomt hen omdat het volmaakte wezens zijn die door mijn wil doorgloeid, door mijn wijsheid doorstraald en met mijn kracht vervuld zijn - en daarom steeds alleen uitvoerders van mijn wil zijn.

Waar zich echter mijn wil tijdelijk terugtrekt, daar komen onrijpe, Mij nog afkerige wezens tevoorschijn en werken Mij wel tegen - maar steeds onder mijn controle, zodat ook zij door mijn wil bedwongen worden als Ik dat nodig acht. Want slechts Een regeert in de hemel en op aarde. Een staat alle macht ter beschikking. Voor Hem moeten alle wezens van licht en duisternis zich buigen, want mijn macht is onbegrensd en zal dat blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.8587

15 augustus 1963

De juiste uitleg van het verlossingswerk en de menswording van God

En steeds weer zal mijn woord voor u weerklinken om u met alle nadrukkelijkheid te wijzen op Jezus Christus, de goddelijke Verlosser in Wie Ik zelf Me belichaamde om voor u mensen de poort naar het lichtrijk te openen die voor u gesloten was door uw vroegere afval van God. U gaat de gang over deze aarde om verlost te worden van uw oer-schuld. En daar uw vrije wil naar deze verlossing moet streven, is het ook nodig dat u waarheidsgetrouw opheldering wordt gegeven wat voor beweegredenen en betekenis het verlossingswerk heeft. U zult daar een weten over toegezonden moeten krijgen om dan vrijwillig voor Hem te kiezen of Hem af te wijzen.

En daarmee in overeenstemming zal nu ook uw verdere lot zijn wanneer u deze aarde weer zult moeten verlaten en het rijk hierna binnengaat. Steeds weer is u dit weten voorgehouden, maar u bent meestal te onverschillig om daar de consequentie uit te trekken.

En toch is het de dringendste taak op aarde dat u de weg naar het kruis zult nemen. Dat u de weg naar Jezus Christus zult vinden en Hem om hulp vraagt voor uw weg op aarde, opdat u het juiste doel zult bereiken. Want zeer snel is de tijd als mens op aarde voorbij en wat u in het leven op aarde verzuimt, zult u niet meer kunnen inhalen, zelfs al gaat u niet voor eeuwig verloren. Maar de mens Jezus is voor u aan het kruis gestorven om voor u het hoogste doel bereikbaar te maken: een "kind" van God te worden.

Door Zijn lijden en sterven heeft Hij voor u de genaden verworven die u alleen maar hoeft te benutten om in het leven op aarde het doel te bereiken. Hij heeft

zich zelf geofferd om voor u het leven terug te kopen, dat echter de band met Mij als voorwaarde heeft. En deze band is alleen mogelijk wanneer u weer vrij bent van schuld die de vroegere afval van Mij u opleverde.

U zult tevoren vrij moeten zijn van alle schuld. Een mens moest voor u het zoenoffer aanbieden opdat mijn gerechtigheid voldoening werd verschaft. Want Ik ben uiterst volmaakt en kan de gerechtigheid niet omzeilen, zelfs al is mijn liefde voor u eindeloos. En uit liefde voor Zijn gevallen broeders heeft de mens Jezus dit zoenoffer gebracht en daardoor heeft Hij de weg naar Mij weer vrijgemaakt.

Wanneer u nu als mens over de aarde gaat, zult u uw vroegere schuld tot onder het kruis moeten dragen en ze moeten overgeven aan Degene Die daarvoor gestorven is. U moet en zult de weg naar Jezus vinden om eens van uw grote oerschuld verlost te worden, daar anders uw leven op aarde tevergeefs geleefd is, omdat de schuld het binnengaan in het lichtrijk verhindert en u eeuwig in de duisternis zou moeten smachten. Want de zonde van weleer verhindert elk licht uit Mij. De zonde scheidt u van Mij en Ik kan me nooit met een zondig geworden schepsel verenigen.

Denk eraan dat u nog met deze zondeschuld belast als mens de aarde betreedt en dat de tijd op aarde maar kort is. Dat u echter gedurende deze korte tijd helemaal vrij zult kunnen worden en als meest gelukkig wezen binnen zult kunnen gaan in het rijk van het licht wanneer Jezus voor u de poorten heeft geopend, wanneer u Hem in het leven op aarde hebt gevonden, wanneer u zich aan Hem toevertrouwt en de weg naar het kruis hebt genomen waar u van alle schuld vrij zult kunnen worden en nu ook weer zult mogen binnengaan in Zijn rijk dat niet in de duisternis maar in het licht is.

Denk eraan dat u zich in volledig vrije wil aan Hem zult moeten overgeven en dat juist daarom een juist weten nodig is. Want zodra u zult beseffen dat Zijn liefde voor u geleden heeft en is gestorven om u weer naar Mij terug te brengen, zult u ook alles doen om vergiffenis van uw zondeschuld te verkrijgen. Want Zijn liefde die Hij u door de kruisdood heeft bewezen, zult u beantwoorden. En daar Ik zelf deze Liefde ben, zult u ook Mij zelf, uw Vader van eeuwigheid, onderkennen in Jezus en met Mij weer de band tot stand brengen die u eens in vrije wil verbrak.

Steeds weer moet Ik daarom tot u spreken en u een juiste voorstelling geven. Steeds weer moet u een waarheidsgetrouw weten worden overgebracht over Jezus Christus, de Verlosser van de wereld die uit liefde voor u is gestorven en die dus Mij zelf als de eeuwige Liefde in zich heeft opgenomen. Want Ik zelf wilde u verlossen van uw schuld. En daartoe moest Ik gebruik maken van een menselijke vorm, in welke Ik kon gaan wonen omdat de mens Jezus vol liefde

was en Mij dus inwoning in zich bereidde. Zijn menselijk omhulsel omsloot mijn liefde. Het droeg dus Mij zelf in zich en God werd "mens" en de mens Jezus werd "God". Want Ik ben een Geest die niet begrensd is, maar Me een begrensd omhulsel heb geschapen waarin Ik een zichtbare God kon zijn voor de wezens die eens uit Mij waren voortgekomen, die het aanschouwen van mijn totale liefdesvlam nooit zouden hebben kunnen verdragen zonder te vergaan. Ik zelf belichaamde Me in Jezus die zichzelf geheel vergeestelijkte en dus alleen de zichtbare vorm van de eeuwige geest Gods werd, die nu alle wezens in een bepaalde graad van rijpheid konden zien van aangezicht tot aangezicht.

Pas wanneer u mensen vervuld bent van liefde, zult u dit grote geheim van mijn menswording bij benadering kunnen begrijpen. Maar een liefdevol mens moet het ook naar waarheid begrijpelijk worden gemaakt en daarom zal Ik steeds weer een licht onder de mensen brengen. Steeds weer zal Ik uitsluitel geven over geestelijke geheimen die het menselijk verstand alleen nooit begrijpen kan. Ik kan daarom alleen de geest in de mens aanspreken en deze moet tevoren door de liefde tot leven worden gewekt. Dus maan Ik u dringend aan mijn geboden van de liefde te vervullen opdat u zult begrijpen wat u aan geestelijke waarheden wordt overgebracht. Want dan zult u ook de juiste weg gaan. U zult zelf de weg naar het kruis nemen en verlost worden van zonde en dood.

Amen

BD.5844

3 januari 1954

Erkennen of afwijzen - Jezus Christus

U mensen zult alleen Mij kunnen erkennen of Mij afwijzen. Het laatste bewijst uw volledig ongeloof en zal voor u een zeer smartelijke uitwerking hebben. Want Mij afwijzen betekent, nog helemaal in de macht van mijn tegenstander te zijn en Mij openlijk weerstand te bieden.

Maar Mij erkennen betekent, volledig achter Mij te staan en dus ook in mijn ordening van eeuwigheid te zijn binnengegaan. Mij erkennen wil zeggen, in Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld te geloven en te leven vanuit de navolging van Jezus. Mij erkennen betekent, op Mij - als de eeuwige Liefde - aan te sturen, wat alleen mogelijk is door een leven in liefde, omdat alleen zo'n leven de aaneensluiting met Mij tot stand brengt.

En zo zal het u nu begrijpelijk zijn, dat Ik slechts een "ja" of een "nee" ken en dat men Mij niet kan bedriegen met woorden die eromheen draaien, die worden gebruikt wanneer men Mij alleen met de mond belijdt, maar het hart niet betrokken is bij dat wat de mond uitspreekt.

U erkent Mij niet wanneer uw levenswandel niet het serieus streven verraadt om bij Mij te komen. Wanneer uw levenswandel de liefde laat ontbreken, wanneer u niet mijn beeltenis in het hart draagt. Wanneer het geloof in u nog niet zo levend is geworden dat er nu met een vlijtige arbeid aan uw ziel wordt begonnen. Wanneer u zich niet met nadruk tot Jezus Christus wendt met het verzoek om hulp en genade, wanneer u zonder Jezus Christus uw weg gaat. Dan zijn al uw woorden die een geloof moeten bewijzen, slechts lege zegswijzen die Mij niet om de tuin leiden over de ware toestand van uw ziel en die hetzelfde zijn als een afwijzen van Mij zelf.

Wie Mij erkent, leeft ook met Mij. Hij verbindt zich steeds weer in gedachten met Mij. Hij houdt innige samenspraak met Mij. Hij zal Mij als Vader tot zich laten spreken, want hij voelt zich als mijn kind en hij behoort dus tot de mijnen die Ik voor eeuwig heb teruggewonnen. Hij hoort bij de verlostten, want zijn wil om bij Mij te komen, kon alleen de versterking gewaarworden door de genade van het verlossingswerk.

Begrijp het, alleen via Jezus Christus kan de weg naar Mij leiden. Niemand bereikt Mij en ook niemand stuurt op Mij aan, die niet een beroep heeft gedaan op de door Jezus Christus verworven genaden, zich dus bewust onder het kruis van Christus plaatst. Want hij kan er pas ernstig naar streven om bij Mij te komen, wanneer hij levend is geworden door de genaden van de goddelijke Verlosser Jezus Christus in wie Ik voor u mensen een zichtbare God ben geworden. Maar vraag uzelf af of en in hoeverre u er serieus naar streeft bij Mij te komen. En denk niet dat u tot de mijnen gerekend zult kunnen worden, wanneer u nog niet doordrongen bent van de geest van mijn liefde, wanneer u slechts naar buiten toe blijk zult willen geven van het geloof in Mij, maar uw levenswandel elke verbinding met Mij laat ontbreken.

Woorden alleen doen het niet. En ook het toebehoren aan christelijke kerkgenootschappen maakt u niet tot erfgenaam van mijn rijk, wanneer u de weg naar Jezus Christus nog niet hebt gevonden. Wanneer u - die zonder Hem en Zijn verlossing nog in de boeien van de tegenstander gekluisterd bent - nog niet de serieuze roep tot Hem hebt gericht, opdat Hij zich over u zal ontfermen.

U zult moeten inzien dat u met schuld beladen bent en u zult Hem uw schuld moeten bekennen en om verlossing moeten vragen omwille van Zijn bloed dat Hij voor u heeft vergoten. Dan behoort u tot diegenen die een luid "ja" zeggen,

wanneer de liefdesroep van de Vader weerklinkt. U behoort tot diegenen die Hem tegemoet snellen, die zich definitief hebben gescheiden van mijn tegenstander, die Mij innig liefhebben en zich met Mij verbinden, die de mijnen blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen
